

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 1281/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1282/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, annetun neuvoston direktiivin 92/65/ETY liitteiden muuttamisesta ⁽¹⁾ 3**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1283/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, tuoreesta kuivattujen luomujen tuottajille maksettavan vähimmäishinnan sekä kuivattujen luomujen tuotantotuen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2002/2003 13**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1284/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, kuorellisten hasselpähkinöiden kaupan pitämiseen sovellettavista vaatimuksista 14**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1285/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, tiettyjen nimitysten kirjaamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2082/92 säädettyyn erityisluonnetta koskevien todistusten rekisteriin annetun asetuksen (EY) N:o 2301/97 liitteen täydentämisestä (Kalakukko) 21**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1286/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, asetuksen (EY) N:o 2125/95 muuttamisesta säilöttyjen sienien alkuperätodistuksia myöntäviä toimivaltaisia Kiinan viranomaisia koskevan luettelon osalta 23**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1287/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, väliaikaisten suojatoimenpiteiden käyttöönotosta tiettyjen terästuotteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 560/2002 liitteen 3 muuttamisesta 25**
- Komission asetus (EY) N:o 1288/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla 26
- Komission asetus (EY) N:o 1289/2002, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002, puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta 29

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

- * **Komission direktiivi 2002/63/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2002, yhteisön näytteenottomenettelyistä kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa ja direktiivin 79/700/ETY kumoamisesta ⁽¹⁾** 30
-

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2002/585/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2002, yhteisen konsuliohjeiston III ja VIII osan mukauttamisesta** 44

2002/586/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2002, yhteisen konsuliohjeiston VI osan mukauttamisesta** 48

2002/587/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2002, yhteisen käsikirjan tarkistamisesta** 50

Komissio

2002/588/EY:

- * **Komission päätös, tehty 11 päivänä heinäkuuta 2002, nautakarjojen virallisesti luomistaudista vapaan aseman vahvistamista tiettyjen jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden alueiden osalta koskevan päätöksen 1999/466/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 2576)** 52

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1281/2002,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15 päivänä heinäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	052	83,4	
	999	83,4	
0707 00 05	052	83,4	
	999	83,4	
0709 90 70	052	69,6	
	999	69,6	
0805 50 10	388	58,6	
	524	73,9	
	528	52,4	
	999	61,6	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	143,9	
	388	93,0	
	400	114,5	
	404	90,8	
	508	78,0	
	512	89,8	
	524	54,7	
	528	69,2	
	720	138,9	
	804	100,5	
	999	97,3	
	0808 20 50	388	107,2
		512	83,2
		528	59,2
800		65,2	
804		114,9	
0809 10 00	999	85,9	
	052	181,0	
	064	124,4	
0809 20 95	999	152,7	
	052	330,7	
	061	255,2	
0809 40 05	400	258,0	
	999	281,3	
	064	150,2	
	624	217,9	
	999	184,1	

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1282/2002,**annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,****eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, annetun neuvoston direktiivin 92/65/ETY liitteiden muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/65/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2001/298/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 22 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 92/65/ETY täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa kyseisen direktiivin 5, 13 ja 23 artiklassa tarkoitettujen eläinten kaupan alalla saatujen kokemusten perusteella on tarpeen selventää hyväksytyihin yhteisöihin, laitoksiin tai keskuksiin sovellettavia vaatimuksia ja ottaa käyttöön eräitä karanteenisäännöksiä.
- (2) Tämän vuoksi on tarpeen tehdä eräitä teknisiä mukautuksia edellytyksiin, jotka koskevat yhteisöjen, laitosten tai keskusten hyväksyntää, ottaa käyttöön erityistodistus kyseisten eläinten kauppaa varten sekä selventää ilmoitettavien tautien luetteloa.
- (3) Jäsenvaltioissa aiemman järjestelmän mukaisesti jo hyväksytyjen yhteisöjen, laitosten tai keskusten olisi

oltava edelleen hyväksytyjä, ja ne olisi saatettava vastaamaan uusia vaatimuksia mahdollisimman pian.

- (4) Tämän vuoksi olisi muutettava direktiivin 92/65/ETY liitteet A, C ja E vastaavasti.
- (5) Olisi vahvistettava tämän asetuksen voimaantulopäivän sen varmistamiseksi, että kaikilla jäsenvaltioilla on riittävästi aikaa näiden säännösten täytäntöönpanemiseksi.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 92/65/ETY liitteet A, C ja E tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.⁽²⁾ EYVL L 102, 12.4.2001, s. 63.

LIITE

1) Korvataan direktiivin 92/65/ETY liite A seuraavasti:

”LIITE A

TÄMÄN DIREKTIIVIN MUKAISESTI ILMOITETTAVAT TAUDIT

Tauti	Asianomainen lahko/heimo/laji
Newcastlen tauti, lintuinfluenssa	Aves
Psittakoosi	Psittaciformes
Esikotelomätä	Apis
Brucella abortus	Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Hippopotamidae ja Tragulidae
Brucella melitensis	Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Hippopotamidae ja Tragulidae
Brucellosis ovis	Camelidae, Tragulidae, Cervidae, Giraffidae, Bovidae ja Antilocapridae
Brucellosis suis	Cervidae, Leporidae, <i>Ovibos moschatus</i> , Suidae ja Tayassuidae
Mycobacterium bovis	Mammalia, erityisesti Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae ja Tragulidae
Suu- ja sorkkatauti	Artiodactyla ja Aasian elefantit
Klassinen sikarutto, afrikkalainen sikarutto	Suidae ja Tayassuidae
Swine vesicular -tauti	Suidae ja Tayassuidae
Karjarutto	Artiodactyla
Bluetongue -tauti	Antilocapridae, Bovidae, Cervidae, Giraffidae ja Rhinocerotidae
Naudan tarttuva keuhkorutto	Nautaeläimet (mukaan luettuina seebu, puhveli, biisoni ja jakki)
Vesicular stomatitis -tauti	Artiodactyla ja Equidae
Pienten märehijään rutto	Bovidae ja Suidae
Lumpy skin -tauti	Bovidae ja Giraffidae
Lammas- ja vuohirokko	Bovidae
Afrikkalainen hevusrutto	Equidae
Rift Valley -kuume	Bovidae, Camelus-lajit ja Rhinocerotidae
Teschenin tauti	Suidae
Tarttuva vertamuodostavan kudoksen kuolio (IHN)	Salmonidae
TSE	Bovidae, Cervidae, Felidae ja Mustelidae
Pernarutto	Bovidae, Camelidae, Cervidae, Elephantidae, Equidae ja Hippopotamidae
Raiivotauti	Carnivora ja Chiroptera”

2) Korvataan direktiivin 92/65/ETY liite C seuraavasti:

”LIITE C

YHTEISÖJEN, LAITOSTEN TAI KESKUSTEN HYVÄKSYMISEDELLYTYKSET

1. Tullakseen virallisesti hyväksytyksi tämän direktiivin 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun yhteisön, laitoksen tai keskuksen on
 - a) oltava selkeästi rajattu ja erotettu ympäristöstään tai teljetyistä eläimistä sekä sijaittava siten, että siitä ei aiheudu terveydellistä vaaraa maataloille, joiden terveystilanne saattaa olla uhattuna;
 - b) tarjottava riittävät keinot eläinten kiinniotta, telkeämistä ja eristämistä varten sekä riittävät karanteenitilat ja hyväksytyt menettelyt sellaisista lähteistä tuleville eläimille, joita ei ole hyväksytty;
 - c) oltava vapaa liitteessä A luetelluista taudeista ja, jos asianomaisella maalla on 14 artiklan mukainen ohjelma, liitteessä B luetelluista taudeista. Jotta yhteisö, laitos tai keskus voitaisiin julistaa vapaaksi kyseisistä taudeista, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava eläinten terveydentilaa koskevaa kirjanpitoa vähintään kolmelta edelliseltä vuodelta ja eläimille yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa tehtyjen kliinisten tutkimusten ja laboratoriotutkimusten tuloksia. Tästä vaatimuksesta poiketen uudet laitokset on kuitenkin hyväksyttävä silloin, kun siellä pidettävät eläimet ovat lähtöisin hyväksytyistä laitoksista;
 - d) pidettävä ajan tasalla olevaa kirjanpitoa, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:
 - i) kunkin laitoksessa pidettävän lajin eläinten lukumäärä ja tunnistetiedot (ikä, sukupuoli, laji ja yksilölliset tunnistusmerkinnät, jos käytännöllistä);
 - ii) laitokseen tulevien tai sieltä lähtevien eläinten lukumäärä ja tunnistetiedot (ikä, sukupuoli, laji ja yksilölliset tunnistusmerkinnät, jos käytännöllistä) sekä tiedot niiden alkuperästä tai määräraikasta, niiden kuljettamisesta laitokseen tai laitoksesta sekä eläinten terveydentilasta;
 - iii) verikokeiden tai muiden taudinmääritysten tulokset;
 - iv) tautitapaukset ja niiden hoitotoimet, jos tautitapauksia on;
 - v) laitoksessa kuolleille eläimille, kuolleenä syntyneet eläimet mukaan luettuina, tehtyjen *postmortem* -tarkastusten tulokset;
 - vi) eristys- tai karanteeniaikana tehdyt havainnot;
 - e) tehtävä sopimus toimivaltaisen laboratorion kanssa *postmortem* -tarkastusten suorittamiseksi tai on tarjottava käyttöön yksi tai useampi tila, joissa hyväksytyin eläinlääkärin alaisuudessa oleva toimivaltainen henkilö voi tehdä näitä tarkastuksia;
 - f) tarjottava joko soveltuvat järjestelyt tai tilat tauteihin kuolleiden tai lopetettujen eläinten ruohojen asianmukaiseen hävittämiseen;
 - g) varmistettava sopimuksella tai oikeudellisella asiakirjalla sellaisen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän ja valvoman eläinlääkärin palvelut, jonka on
 - i) täytettävä soveltuvien osin direktiivin 64/432/ETY 14 artiklan 3 kohdan B alakohdassa tarkoitettuja vaatimukset;
 - ii) varmistettava, että yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa sovelletaan kyseisen maan tautitilanteen osalta asianmukaisia ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä taudin valvonta- ja tarkastustoimenpiteitä. Tällaiset toimenpiteet käsittävät erityisesti:
 - vuotuisen taudinvalvontasuunnitelman, joka sisältää eläinten zoonoosien asianmukaisen torjunnan,
 - sellaisille eläimille tehtävät kliiniset tutkimukset, laboratoriotutkimukset ja *postmortem* -tarkastukset, joiden epäillään sairastuneen johonkin tarttuvaan tautiin,
 - tartuntataudeille alttiiden eläinten rokottaminen tarvittaessa, noudattaen aina yhteisön lainsäädäntöä;
 - iii) varmistettava, että toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan viipymättä epäilyttäviä kuolemantapauksista tai muista oireista, jotka antavat aiheen olettaa, että eläimet ovat saattaneet sairastua yhteen tai useampaan liitteissä A ja B tarkoitettuun tautiin, jos kyseinen tauti kuuluu kyseisessä jäsenvaltiossa ilmoitettaviin tauteihin;
 - iv) varmistettava, että laitokseen tulevat eläimet on tarvittaessa eristetty tämän direktiivin vaatimuksia ja toimivaltaisen viranomaisen mahdollisesti antamia ohjeita noudattaen;
 - v) vastattava tässä direktiivissä säädettyjen eläinten terveyttä koskevien vaatimusten sekä eläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana ja eläinjätteen hävittämistä koskevan yhteisön lainsäädännön päivittäisestä noudattamisesta;
 - h) noudatettava direktiivin 86/609/ETY 5 artiklan säännöksiä, jos siellä pidetään tutkimuslaboratorioihin tarkoitettuja eläimiä.

2. Hyväksyntä on voimassa niin kauan kuin seuraavat vaatimukset täytetään:
- tilat ovat toimivaltaisen viranomaisen alaisen virkaeläinlääkärin valvonnassa, ja toimivaltaisen viranomaisen on
 - vierailtava yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa vähintään kerran vuodessa;
 - valvottava hyväksytyin eläinlääkärin toimintaa ja vuotuisen taudinvalvontasuunnitelman toteuttamista;
 - varmistettava, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan;
 - laitokseen tuodaan tämän direktiivin säännösten mukaisesti ainoastaan muista hyväksytyistä yhteisöistä, laitoksista tai keskuksista tulevia eläimiä;
 - virkaeläinlääkäri varmistaa, että
 - tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan;
 - eläimille tehtyjen kliinisten tutkimusten, *postmortem* -tarkastusten ja laboratoriotutkimusten tulosten perusteella liitteissä A ja B tarkoitettuja tauteja ei esiinny;
 - yhteisön, laitoksen tai keskuksen on pidettävä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kirjanpitoa hyväksytyksi tulemisen jälkeen vähintään kymmenen vuoden ajan.
3. Tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohdasta ja tämän liitteen 2 kohdan b alakohdasta poiketen eläimiä, mukaan luettuina apinoita (*simiae* ja *prosimiae*), jotka ovat peräisin muualta kuin hyväksytyistä yhteisöistä, laitoksesta tai keskuksista, voidaan toimivaltaisen viranomaisen antamia ohjeita noudattaen siirtää hyväksytyyn yhteisöön, laitokseen tai keskukseseen, edellyttäen että näitä eläimiä pidetään sitä ennen karanteenissa, johon sovelletaan virallista valvontaa.
- Apinoiden (*simiae* ja *prosimiae*) osalta noudatetaan OIE:n terveyttä koskevassa kansainvälisessä säännöstössä (luku 2.10.1 ja lisäys 3.5.1) vahvistettuja karanteenivaatimuksia.
- Muiden tämän liitteen 2 kohdan b alakohdan mukaisesti karanteenissa pidettävien eläinten karanteenianajan on oltava vähintään 30 päivää liitteessä A lueteltujen tautien osalta.
- Hyväksytyssä yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa pidettyjä eläimiä voidaan siirtää näistä laitoksista ainoastaan toiseen hyväksytyyn yhteisöön, laitokseen tai keskukseseen, joka sijaitsee samassa tai toisessa jäsenvaltiossa; jos eläimiä ei kuitenkaan siirretä toiseen hyväksytyyn yhteisöön, laitokseen tai keskukseseen, ne voidaan siirtää yksinomaan toimivaltaisen viranomaisen vaatimuksia noudattaen sen varmistamiseksi, että taudin mahdollisesta leviämisestä ei ole vaaraa.
 - Kun jäsenvaltiolle on myönnetty yhteisön lainsäädännön mukaiset lisätakeet, se voi pyytää, että hyväksytyiltä yhteisöltä, laitokselta tai keskukselta edellytetään asianmukaisia lisävaatimuksia ja todistusta taudille alttiiden lajien osalta.
 - Menettelyt hyväksynnän osittaista tai täydellistä keskeyttämistä, peruuttamista tai palauttamista varten ovat seuraavat:
 - kun toimivaltainen viranomainen toteaa, että 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei ole noudatettu tai että käytäntö on muuttunut sellaiseksi, että se ei enää kuulu tämän direktiivin 2 artiklan soveltamisalaan, hyväksyntä on keskeytettävä tai peruutettava;
 - kun tehdään ilmoitus yhden tai useamman liitteessä A tai B luetellun taudin esiintymistä koskevasta epäilystä, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä yhteisön, laitoksen tai keskuksen hyväksyntä, kunnes on virallisesti todettu, että tautia ei esiinny. Hyväksynnän keskeyttäminen voi asianomaisesta taudista ja taudin leviämistävaarasta riippuen koskea koko laitosta tai ainoastaan joitakin kyseiselle taudille alttiita eläinryhmiä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että taudin esiintymisen vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi sekä taudin leviämisen estämiseksi tarvittavat toimenpiteet toteutetaan kyseisen taudin torjuntatoimenpiteitä ja eläinten kauppaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti;
 - kun epäillyn taudin esiintyminen vahvistetaan, yhteisö, laitos tai keskus hyväksytään uudelleen vasta sitten, kun tämän liitteen 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia lukuun ottamatta, täyttyvät jälleen sen jälkeen, kun tauti ja tartuntalähteet on hävitetty tiloista ja asianmukainen puhdistus ja desinfiointi on suoritettu;
 - toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle yhteisön, laitoksen tai keskuksen hyväksynnän keskeyttämisestä, peruuttamisesta tai palauttamisesta.”
- 3) Korvataan direktiivin 92/65/ETY liite E seuraavasti:

"LIITE E

1 osa

DIREKTIIVIN 92/65/ETY MUKAINEN TERVEYSTODISTUS TILOILTA TULEVIEN ELÄINTEN KAUPPAA VARTEN ⁽¹⁾				
1. Alkuperäjäsenvaltio ja toimivaltainen viranomainen	2.1. Terveystodistuksen numero		☐ ALKUPERÄIS-KAPPALE ⁽²⁾	
	2.2. CITES-todistuksen numero (tarvittaessa)		☐ JÄLJENNÖS ⁽³⁾	
A. ELÄINTEN ALKUPERÄ				
3. Alkuperätilan nimi ja osoite		4. Lähettäjän nimi ja osoite		
5. Lastauspaikka		6. Kuljetusväline		
B. ELÄINTEN MÄÄRÄPAIKKA				
7. Määräjäsenvaltio		8. Määräpaikkana olevan tilan nimi ja osoite		
9. Vastaanottajan nimi ja osoite				
C. ELÄINTEN TUNNISTETIEDOT				
	10. Laji	11. Sukupuoli	12. Ikä	13. Yksilölliset tunnistusmerkinnät / erän tunnistusmerkinnät ⁽⁴⁾
10.1.				
10.2.				
10.3.				
10.4.				
10.5. ⁽⁵⁾				

D. TERVEYTTÄ KOSKEVAT TIEDOT		
14. Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri ⁽⁶⁾ / alkuperäilaitoksesta vastuussa oleva ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä eläinlääkäri ⁽⁶⁾ vakuuttaa, että		
14.1. edellä mainitut eläimet olivat tarkastushetkellä hyväkuntoisia, niin että niitä saattoi kuljettaa aiotun matkan direktiivin 91/628/ETY säännösten mukaisesti;		
14.2. direktiivin 92/65/ETY 4 artiklan edellytykset täyttyvät.		
14.3. (vakuutus) ⁽⁷⁾		
.....		
.....		
14.4. direktiivin 92/65/ETY liitteessä B ⁽⁸⁾ lueteltuja tauteja koskevat lisätakeet ovat seuraavat ⁽⁹⁾ :		
.....		
.....		
14.5. (jatketaan tarvittaessa)		
.....		
.....		
<i>(täytetään direktiivissä, siten kuin se on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa, vahvistetuilla asianmukaisilla terveyttä koskevilla tiedoilla)</i>		
E. VOIMASSAOLO		
15. Tämä todistus on voimassa 10 päivää.		
16. Päiväys ja paikka	17. Virkaeläinlääkäriin / hyväksytyn eläinlääkäriin nimi ja virka-asema	18. Virkaeläinlääkäriin / hyväksytyn eläinlääkäriin allekirjoitus ja leima ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ Direktiivin 6, 7, 9 ja 10 artiklassa tarkoitettu asiakirja, joka on annettava 24 tuntia ennen erän lähettämistä.

⁽²⁾ Alkuperäiskappaleen on seurattava lähetyksen mukana lopulliseen määräpaikkaan asti.

⁽³⁾ Vastaanottajan on säilytettävä tämä alkuperäiskappale tai jäljennös vähintään kolmen vuoden ajan.

⁽⁴⁾ Yksilöllisiä tunnistemerkintöjä on käytettävä milloin mahdollista, mutta pienten eläinten tapauksessa voidaan käyttää erän tunnistusmerkin-töjä.

⁽⁵⁾ Jatketaan tarvittaessa.

⁽⁶⁾ Tarpeeton yliviivataan.

⁽⁷⁾ Täytetään 6, 7, 9 tai 10 artiklan mukaisesti.

⁽⁸⁾ Yhteisön lainsäädännön mukaiset lisätakeet saavan jäsenvaltion pyynnöstä.

⁽⁹⁾ Tarpeeton yliviivataan.

⁽¹⁰⁾ Allekirjoituksen ja leiman on oltava eri värisiä kuin painoväri.

2 osa

DIREKTIIVIN 92/65/ETY MUKAINEN TERVEYSTODISTUS MEHILÄISYHDYSKUNTIEN (PESIEN TAI EMOJEN (TYÖMEHILÄISINEEN)) KAUPPAA VARTEN (¹)			
1. Alkuperäjäsenvaltio ja toimivaltainen viranomainen	2.1. Terveystodistuksen numero	☐ ALKUPERÄISKAPPALE (²)	
	2.2. CITES-todistuksen numero (tarvittaessa)	☐ JÄLJENNÖS (³)	
A. MEHILÄISYHDYSKUNTIEN (PESIEN TAI EMOJEN (TYÖMEHILÄISINEEN)) ALKUPERÄ			
3. Alkuperätilan nimi ja osoite		4. Lähettäjän nimi ja osoite	
5. Lastauspaikka		6. Kuljetusväline	
B. MEHILÄISYHDYSKUNTIEN (PESIEN TAI EMOJEN (TYÖMEHILÄISINEEN)) MÄÄRÄPAIKKA			
7. Määräjäsenvaltio		8. Määräpaikkana olevan tilan nimi ja osoite	
9. Vastaanottajan nimi ja osoite			
C. MEHILÄISYHDYSKUNTIEN (PESIEN TAI EMOJEN (TYÖMEHILÄISINEEN)) TUNNISTETIEDOT			
	10. Yhdyskuntien (pesien/emojen (työmehiläisineen) lukumäärä	11. Laji	12. Erän tunnistetiedot
10.1.			
10.2.			
10.3.			
10.4.			
10.5. (⁴)			

D. TERVEYTTÄ KOSKEVAT TIEDOT		
13. Minä allekirjoittanut todistan, että:		
13.1. mehiläiset ovat lähtöisin alueelta, jota ei ole asetettu kieltoon esikotelomädän esiintymisen vuoksi. (Kiellon on oltava voimassa vähintään 30 vuorokautta viimeksi todetusta tautitapauksesta ja siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomais on tarkastanut kaikki kolmen kilometrin säteellä sijaitsevat pesät ja jona kaikki tartunnan saaneet pesät on poltettu tai käsitelty ja tarkastettu kyseistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.)		
13.2. direktiivin 92/65/ETY liitteessä B ⁽⁵⁾ lueteltuja tauteja koskevat lisätakeet ovat seuraavat ⁽⁶⁾ :		
.....		
.....		
E. VOIMASSAOLO		
14. Tämä todistus on voimassa 10 päivää.		
15. Päiväys ja paikka	16. Allekirjoittajan (hyväksytyt eläinlääkäri / hyväksytyt viranomaisen) nimi ja virka-asema	18. Hyväksytyt eläinlääkäri / hyväksytyt viranomaisen allekirjoitus ja leima ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Direktiivin 8 artiklassa tarkoitettu asiakirja.

⁽²⁾ Alkuperäiskappaleen on seurattava lähetyksen mukana lopullisen määräpaikkaan asti.

⁽³⁾ Tämä alkuperäiskappale tai jäljennös on säilytettävä tilalla vähintään kolmen vuoden ajan.

⁽⁴⁾ Jatketaan tarvittaessa.

⁽⁵⁾ Yhteisön lainsäädännön mukaiset lisätakeet saavan jäsenvaltion pyynnöstä.

⁽⁶⁾ Tarpeeton yliviivataan.

⁽⁷⁾ Allekirjoituksen ja leiman on oltava eri värisiä kuin painoväri.

3 osa

TERVEYSTODISTUS DIREKTIIVIN 92/65/ETY LIITTEEN C MUKAISESTI HYVÄKSYTYISTÄ YHTEISÖISTÄ, LAITOKSISTA JA KESKUKSISTA TULEVIEN ELÄINTEN, SIEMENNESTEEN, ALKIOIDEN JA MUNASOLUJEN KAUPPAA VARTEN (1)				
1. Alkuperäjäsenvaltio ja toimivaltainen viranomainen	2.1. Terveystodistuksen numero		☐ ALKUPERÄIS-KAPPALE (2)	
	2.2. CITES-todistuksen numero (tarvittaessa)		☐ JÄLJENNÖS (3)	
A. ELÄINTEN ALKUPERÄ				
3. Hyväksytyin alkuperäyhteisön, -laitoksen tai -keskuksen nimi ja osoite		4. Lähettäjän nimi ja osoite		
5. Lastauspaikka		6. Kuljetusväline		
B. ELÄINTEN MÄÄRÄPAIKKA				
7. Määräjäsenvaltio		8. Hyväksytyin määräpaikkana olevan yhteisön, laitoksen tai keskuksen nimi ja osoite		
9. Vastaanottajan nimi ja osoite				
C. ELÄINTEN, SIEMENNESTEEN, ALKIOIDEN JA MUNASOLUJEN YKSILÖLLISET TUNNISTUSMERKINNÄT				
	10. Eläinlaji tai eläinperäisen tuotteen tyyppi	11. Sukupuoli (4)	12. Ikä (4)	13. Yksilölliset tunnistusmerkinnät / erän tunnistusmerkinnät (5)
10.1.				
10.2.				
10.3.				
10.4.				
10.5. (6)				

D. TERVEYTTÄ KOSKEVAT TIEDOT		
14. Allekirjoittanut, alkuperälaitoksesta vastuussa oleva ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä eläinlääkäri vakuuttaa, että		
14.1. alkuperäyhteisö, -laitos tai -keskus on hyväksytty direktiivin 92/65/ETY liitteen C mukaisesti käymään kauppaa edellä mainituilla eläimillä, siemennesteellä, alkioilla tai munasoluilla;		
14.2. tässä todistuksessa esitetyt eläimet / luovuttajaeläimet on tänään tutkittu ja todettu terveiksi sekä vapaiksi tartuntatautien, mukaan luettuina direktiivin 92/65/ETY liitteessä A kuvailtujen tautien kliinisistä oireista, eikä niihin sovelleta mitään virallisia rajoituksia, ja niitä on pidetty tässä yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa joko syntymästään saakka tai ... kuukauden tai ... vuoden ajan.		
14.3. Edellä mainitut eläimet olivat tarkastushetkellä hyväkuntoisia, niin että niitä saattoi kuljettaa aiotun matkan neuvoston direktiivin 91/628/ETY säännösten, IATA:n vaatimusten ja/tai CITES:n kuljetusta koskevien suuntaviivojen mukaisesti.		
14.4. Direktiivin 92/65/ETY liitteessä B (7) lueteltuja tauteja koskevat lisätakeet ovat seuraavat (8):		
.....		
.....		
E. VOIMASSAOLO		
15. Tämä todistus on voimassa 10 päivää.		
16. Päiväys ja paikka	17. Hyväksytyin eläinlääkäriin nimi ja virka-asema	18. Hyväksytyin eläinlääkäriin allekirjoitus ja leima (9)

(1) Direktiivin 5 artiklassa ja 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja.

(2) Alkuperäiskappaleen on seurattava lähetyksen mukana lopullisen määräpaikkaan asti.

(3) Jäljennöstä on säilytettävä hyväksytyssä yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa vähintään kolme vuotta.

(4) Täytetään ainoastaan elävien eläinten osalta.

(5) Yksilöllisiä tunnistusmerkintöjä on käytettävä milloin mahdollista, mutta pienten eläinten (esim. jyrssioiden) tapauksessa voidaan käyttää erän tunnistusmerkintöjä.

(6) Jatketaan tarvittaessa.

(7) Yhteisön lainsäädännön mukaiset lisätakeet saavan jäsenvaltion pyynnöstä.

(8) Tarpeeton yliviivataan.

(9) Allekirjoituksen ja leiman on oltava eri värisiä kuin painoväri."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1283/2002,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,
tuoreesta kuivattujen luumujen tuottajille maksettavan vähimmäishinnan sekä kuivattujen luumujen tuotantotuen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2002/2003**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 453/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 b artiklan 3 kohdan ja 6 c artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesjalostealan tukijärjestelmän osalta 2 päivänä maaliskuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 449/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1343/2001 ⁽⁴⁾, 2 artiklassa vahvistetaan markkinointivuosien alkamis- ja päättymispäivät.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2201/96 6 b artiklassa määritetään vähimmäishinnan ja 6 c artiklassa tuotantotuen määrän vahvistamisperusteet.
- (3) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kuivattujen luumujen tukijärjestelmän osalta 3 päivänä maaliskuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 464/1999 ⁽⁵⁾ 3 artiklassa määritellään tuotteet, joille vahviste-

taan vähimmäishinta ja tuki, ja saman asetuksen 2 artiklassa vahvistetaan kyseisiltä tuotteilta vaadittavat ominaisuudet. Tämän perusteella olisi vahvistettava vähimmäishinta ja tuotantotuki markkinointivuodeksi 2002/2003.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Markkinointivuonna 2002/2003

- a) asetuksen (EY) N:o 2201/96 3 artiklassa tarkoitettu vähimmäishinta on 1 935,23 euroa nettotonnilta Ente-lajikkeen tuoreesta kuivattuja luumuja tuottajalta lähtiessä;
- b) saman asetuksen 4 artiklassa tarkoitettu tuotantotuki on 671,73 euroa nettotonnilta luumuja.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 72, 14.3.2002, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 64, 6.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 4.7.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 56, 4.3.1999, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1284/2002,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,
kuorellisten hasselpähkinöiden kaupan pitämiseen sovellettavista vaatimuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 545/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Hasselpähkinät kuuluvat asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteessä I mainittuihin tuotteisiin, joihin on sovellettava kaupan pitämisen vaatimuksia. Avoimuus maailmanmarkkinoilla edellyttää, että tätä varten otetaan huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission helposti pilaantuvien tuotteiden laatuvaatimusten asettamista ja laadun kehittämistä käsittelevän työryhmän kuorellisille hasselpähkinöille suosittamat vaatimukset.
- (2) Näiden vaatimusten soveltamisella olisi voitava poistaa markkinoilta laadultaan epätydyttävät tuotteet, ohjata tuotantoa kuluttajien vaatimuksia tyydyttäväksi sekä helpottaa kauppasuhteita tasapuolisen kilpailun pohjalta ja auttaa näin parantamaan tuotannon kannattavuutta.

Näitä vaatimuksia sovelletaan tämän vuoksi kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

CN-koodeihin 0802 21 00 ja ex 0813 50 kuuluvien kuorellisten hasselpähkinöiden kaupan pitämisen vaatimukset ovat liitteessä.

Nämä vaatimukset koskevat kaikkia kaupan pitämisen vaiheita asetuksessa (EY) N:o 2200/96 säädetyn edellytyksin.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 84, 28.3.2002, s. 1.

LIITE

KUORELLISIA HASSELPÄHKINÖITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

I TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat lajien *Corylus avellana L.* ja *Corylus maxima Mill.* lajikkeiden ja niiden hybridien suojuksentomia kuorellisia hasselpähkinöitä, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja hasselpähkinöitä lukuun ottamatta.

II LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Vaatimusten tarkoituksena on määritellä kuorellisten hasselpähkinöiden laatu kauppakunnostuksen ja pakkaamisen jälkeen.

A Vähimmäisvaatimukset ⁽¹⁾

- i) Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat kuorellisten hasselpähkinöiden on oltava kaikissa luokissa:
- a) Kuoren osalta
- hyvin muodostuneita; kuori ei saa olla selvästi epämuodostunut,
 - eheitä; pieniä kuoren pintavaurioita ei pidetä vikoina,
 - terveitä; vailla vikoja, jotka voivat muuttaa pähkinän luontaisia säilymisominaisuuksia,
 - vailla tuholaiden aiheuttamia vioittumia,
 - puhtaita; lähes vailla näkyviä vieraita aineita,
 - kuivia; vailla epätavallista pintakosteutta,
 - vailla kiinnittyneitä peitekalvoja (yhteensä enintään 5 prosentissa yksittäisen kuoren pinta-alasta saa olla kiinnittynyttä peitekalvoa);
- b) Sydämen osalta
- eheitä; pieniä kuoren pintavaurioita ei pidetä vikoina,
 - terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,
 - riittävästi kehittyneitä; surkastuneita tai kuivettuneita pähkinöitä ei sallita,
 - puhtaita; lähes vailla näkyviä vieraita aineita,
 - vailla eläviä tai kuolleita tuholaisia niiden kehitysvaiheesta riippumatta,
 - vailla tuholaiden aiheuttamia vioittumia,
 - vailla paljaalla silmällä havaittavia homerihmastoja,
 - vailla härskiintymistä,
 - vailla epätavallista pintakosteutta,
 - vailla vierasta hajua ja/tai makua,
 - tuotteita, joissa on täpliä (myös mustan värin aiheuttamia muutoksia) tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita ⁽²⁾.

Kuorelliset hasselpähkinät on korjattava täysin kypsinä.

Hasselpähkinät eivät saa olla tyhjiä.

Hasselpähkinöiden kunnon on oltava sellainen, että ne:

- kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,
- saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

ii) Vesipitoisuus

Kuorellisten hasselpähkinöiden vesipitoisuus saa olla enintään 12 prosenttia koko pähkinän osalta ja 7 prosenttia sydämen osalta ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Vikojen määritelmä on tämän liitteen lisäyksessä II.

⁽²⁾ Viollisina ei pidetä hasselpähkinöitä, joiden ydin on ruskea tai tummanruskea, mihin tavanomaisesti liittyy sirkkalehtien lievää jakautumista mutta mikä ei muuta hajua tai makua.

⁽³⁾ Vesipitoisuuden määrittelyyn käytetään jotakin tämän liitteen lisäyksessä I mainituista menetelmistä.

B Laatuoluokitus

Kuorelliset hasselpähkinät luokitellaan kolmeen jäljempänä määriteltävään laatuluokkaan:

i) Ekstraluookka

Tähän luokkaan luokiteltujen kuorellisten hasselpähkinöiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava lajikkeelle ja/tai kauppamuodolle (*) ominaisia.

Niiden on oltava virheettömiä lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintamuutoksia, jos niillä ei ole vaikutusta tuotteen ulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen eikä pakkauksen ulkoasuun.

ii) I luokka

Tähän luokkaan luokiteltujen kuorellisten hasselpähkinöiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava lajikkeelle ja/tai kauppamuodolle (*) ominaisia.

Niissä voi olla vähäisiä vikoja, jos vioilla ei ole vaikutusta tuotteen ulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen eikä pakkauksen ulkoasuun.

iii) II luokka

Tähän luokkaan kuuluvat kuorelliset hasselpähkinät, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Niissä voi olla virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen ja ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina.

III KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kokoluokka tai seulakoko määritetään poikkileikkauksen enimmäishalkaisijan avulla. Se ilmaistaan joko enimmäis- tai vähimmäiskoon rajaamana kokona (kokolajittelu) tai mainitsemalla vähimmäiskoko ja sanat ”ja enemmän” tai enimmäiskoko ja sanat ”ja vähemmän” (seulonta). Kokolajittelu on pakollista ekstra- ja I luokkaan kuuluvien tuotteiden osalta mutta vapaaehtoista II luokkaan kuuluvien tuotteiden osalta.

Luokittelu on seuraavanlainen:

Kokolajittelu (*)	Seulonta (*)
22 ja enemmän	22 mm ja enemmän (tai ja vähemmän)
20—22 mm	20 mm ja enemmän (tai ja vähemmän)
18—20 mm	18 mm ja enemmän (tai ja vähemmän)
16—18 mm	16 mm ja enemmän (tai ja vähemmän)
14—16 mm	14 mm ja enemmän (tai ja vähemmän)
12—14 mm	

(*) Tämän kokotaulukon lisäksi vapaaehtoisten kokonimikkeiden kanssa voidaan käyttää mitä tahansa kokoa suuremmat koot mukaan luettuina, edellyttäen että kokoluokka tai seulakoko millimetreinä ilmoitetaan merkinnässä.

Ekstraluokkaan voidaan sisällyttää ainoastaan sellaisia kuorellisia hasselpähkinöitä, joiden halkaisija on 16 millimetriä tai enemmän, ja I luokkaan ainoastaan sellaisia, joiden halkaisija on 14 millimetriä tai enemmän. Kuluttajille seulottu-luokittelulla tarjottavissa tuotteissa ei sallita kokomerkinä ”ja vähemmän”.

IV SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Jokaisessa pakkauksessa sallitaan laatu- ja kokopoikkeamien rajoissa tuotteita, jotka eivät ole mainitun laatuoluokan vaatimusten mukaisia.

(*) Kauppamuoto: kunkin pakkauksen hasselpähkinät ovat yleiseltä tyypiltään ja ulkonäöltään samanlaisia ja/tai kuuluvat tuottajamaan virallisesti määrittelmiä lajikesekoitusjoukkoon.

A Sallitut laatu poikkeamat

Sallitut virheet	Sallitut poikkeamat (viallisten pähkinöiden osuus lukumäärästä tai painosta prosentteina)		
	Ekstra	I luokka	II luokka
a) Sallittujen kuorivirheiden kokonaismäärä (laskettuna kuorellisten hasselpähkinöiden kokonaispainosta)	3	5	7
b) Sydämen virheiden sallittujen poikkeamien kokonaismäärä (laskettuna sydänten kokonaispainosta)	5	8 ^(a)	12 ^(a)
Joista homeisia, mätää, härskiintymistä ^(b) tai tuholaisien aiheuttamia vioittumia ^(c) (laskettuna sydänten kokonaispainosta)	3	5	6
c) Vieraat aineet (laskettuna kuorellisten hasselpähkinöiden kokonaispainosta)	0,25	0,25	0,25
d) Tyhjiä kuoria (lukumäärä)	4	6	8

^(a) Näitä osuuksia laskettaessa sydämen muodon vähäistä virhettä ei pidetä vikana.

^(b) Mallon öljymäisyys ei välttämättä merkitse, että pähkinä olisi härskiintynyt.

^(c) Eläviä tuholaisia ei sallita missään luokassa.

Ekstra- ja I luokassa kuorellisten hasselpähkinöiden määrästä tai painosta enintään 12 prosenttia saa olla eri lajiketta tai kauppanuotoa. Tämä pätee myös II luokassa, jos lajike ja kauppanuoto ilmoitetaan.

B Kivennäisepäpuhtaudet

Happoon liukenematonta tuhkaa saa olla enintään 1 g/kg.

C Sallitut kokopoikkeamat

Kaikissa kokoluokissa sallitaan enintään 10 prosenttia kuorellisten hasselpähkinöiden määrästä tai painosta sellaisia hasselpähkinöitä, jotka eivät vastaa kokoluokan vaatimuksia, seuraavin edellytyksin:

- kyseiset hasselpähkinät kuuluvat lähimpään pienempään tai suurempaan kokoluokkaan, kun tämä ilmoitetaan vähimmäis- ja enimmäishalkaisijan mukaan määritetyin välein (lajittelukoko),
- kyseiset hasselpähkinät kuuluvat lähimpään pienempään tai suurempaan kokoluokkaan, kun tämä ilmoitetaan vähimmäishalkaisijana ja sitä seuraavassa maininnassa "ja enemmän" tai "ja +" taikka "+" (seulakoko),
- kyseiset hasselpähkinät kuuluvat lähimpään pienempään tai suurempaan kokoluokkaan, kun tämä ilmoitetaan enimmäishalkaisijana ja sitä seuraavassa maininnassa "ja vähemmän" tai "ja -" (seulakoko).

V PAKKAUKSEN ULKOASUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**A Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen ja sisällettävä ainoastaan samaa alkuperää, laatua, lajiketta tai kauppanuotoa ja kokoa (kokoluokiteltujen pähkinöiden osalta) olevia hasselpähkinöitä.

Pakkauksen näkyvän sisällön on edustettava koko sisältöä.

B Pakkaaminen

Kuorelliset hasselpähkinät on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteille ulkoista tai sisäistä vaurioita. Kaupan merkinnöillä varustettujen materiaalien, erityisesti papereiden tai tarraetikettien, käyttö sallitaan, jos painatuksessa on käytetty myrkytöntä mustetta tai etiketin kiinnittämisessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita esineitä.

C Ulkoasu

Hasselpähkinöiden sydämet on pakattava pusseihin tai tukeviin pakkauksiin.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A Tunnistusmerkinnät

Pakkaaja ja/tai lähettäjä: nimi ja osoite tai virallisesti annettu tai hyväksytty tunnus. Jos käytetään tunnusta, merkintä "pakkaaja ja/tai lähettäjä" (tai vastaava lyhenne) on kuitenkin merkittävä kyseisen tunnuksen läheisyyteen.

B Tuote

- "Kuorellisia hasselpähkinöitä", jos sisältö ei ole näkyvissä.
- Ekstra- tai I luokassa lajikkeen tai kauppamuodon nimi (vapaaehtoinen II luokassa).

C Tuotteen alkuperä

Alkuperämaa ja vapaaehtoisesti tuotantoalue tai kansallinen, alueellinen tai paikallinen nimitys.

D Kaupalliset tiedot

- Laatuluokka,
- Koko ilmoitettuna seuraavasti:
 - joko vähimmäis- ja enimmäishalkaisijan mukaan (kokoluokitus), tai
 - vähimmäishalkaisija ja sanat "ja enemmän" tai "ja +" taikka "+" tai enimmäishalkaisija ja sanat "ja vähemmän" tai "ja -" (seulakoko),
- Kokoluokan nimi (vapaaehtoinen),
- Parasta ennen -merkintä päivämäärän kanssa (vapaaehtoinen),
- Nettopaino,
- Satovuosi (vapaaehtoinen).

E Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)

Lisäys I

VESIPITOISUUDEN MÄÄRITTÄMINEN

MENETELMÄ I — LABORATORIOMENETELMÄ

1 Periaate

Vesipitoisuuden määrittäminen kuorellisista hasselpähkinöistä massahäviön avulla kuivaamalla tasalämpöisessä lämpökaapissa ilmakehän paineessa ja 103 °C:ssa (± 2 °C) kuuden tunnin ajan.

2 Välineet

- 2.1 Posliinista tehty huhmare ja hierrin tai elintarvikemylly.
- 2.2 Milligramman tarkkuudella punnitseva vaaka.
- 2.3 Lasisia tai metallisia tasapohjaisia lieriönmuotoisia astioita, joissa on tiivis kansi. Halkaisija 12 cm, syvyys 5 cm.
- 2.4 Sähköllä lämmitettävä tasalämpöinen lämpökaappi, jossa on hyvä luonnollinen konvektio ja jonka vakioämpötilaksi säädetään 103 °C (± 2 °C).
- 2.5 Eksikaattori, joka sisältää tehokasta kuivausainetta (kuten kalsiumkloridia) ja jossa on metallilevy astioiden nopeaa jäädyttämistä varten.

3 Näytteen esikäsittely

Näyte kuoritaan tarvittaessa ja hienonnetaan huhmareessa tai murskataan hienoksi, kunnes saadaan halkaisijaltaan 2—4 millimetrin jaetta.

4 Jae ja koemenettely

- 4.1 Astioita ja niiden kansia kuivataan lämpökaapissa vähintään kahden tunnin ajan, minkä jälkeen ne siirretään eksikaattoriin. Astioiden ja kansien annetaan jäähtyä, kunnes ne ovat huoneenlämpöisiä.
- 4.2 Koe tehdään neljästä jakeesta, joista kukin painaa noin 50 g.
- 4.3 Tyhjä astia ja kansi punnitaan 0,001 g:n tarkkuudella (M_0).
- 4.4 Noin 50 g:n koenäyte punnitaan 0,001 g:n tarkkuudella ja levitetään tasaisesti astian pohjalle. Kansi suljetaan nopeasti ja kokonaisuus punnitaan (M_1). Toimet suoritetaan mahdollisimman nopeasti.
- 4.5 Avoimet astiat ja niiden kannet sijoitetaan rinnakkain lämpökaappiin. Suljetaan lämpökaappi ja annetaan kuivua kuuden tunnin ajan. Lämpökaappi avataan, kannet laitetaan nopeasti astioiden päälle ja astiat pannaan eksikaattoriin jäähtymään. Kun ne ovat jäähtyneet huoneenlämpöisiksi, astia punnitaan 0,001 g:n tarkkuudella kannen ollessa yhä päällä (M_2).
- 4.6 Koenäytteen vesipitoisuus painoprosentteina lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\text{Vesipitoisuus} = \frac{M_1 - M_2}{M_1 - M_0} \times 100$$

- 4.7 Neljän koejakeen keskiarvo merkitään muistiin.

MENETELMÄ II — PIKAMENETELMÄ

1 Periaate

Vesipitoisuuden määrittäminen sähkönjohtavuusperiaatteeseen perustuvalla mittalaitteella. Mittalaite on kalibroitava suhteessa laboratoriomenetelmään.

2 Välineet

- 2.1 Posliinista tehty huhmare ja hierrin tai elintarvikemylly.
- 2.2 Sähkönjohtavuusperiaatteeseen perustuva mittalaite.

3 Koemenettely

- 3.1 Täytetään lasi analysoitavalla tuotteella (joka on etukäteen murskattu huhmareessa) ja ruuvataan puristinta, kunnes saavutetaan vakiopaine.
- 3.2 Luetaan arvot asteikosta.
- 3.3 Kunkin määrittämisen jälkeen lasi puhdistetaan huolellisesti lastalla, jäykkäkarvaisella pensselillä, paperipyyhkeellä tai paineilmapumpulla.

Lisäys II

KUORELLISET HASSELPÄHKINÄT: KÄSITTEIDEN JA VIRHEIDEN MÄÄRITTELY

- *Säröt tai halkeamat:*
Avoimet ja näkyvät säröt, joiden pituus on yli neljäsosa kuoren ympärysmitasta.
 - *Kuorivauriot:*
Kaikki vauriot, jotka vaikuttavat kuoreen mutta eivät sydämeen.
 - *Kuiva:*
Kuori on täysin vailla pintakosteutta, ja kuoren ja sydämen vesipitoisuus on yhteensä vähemmän kuin 12 prosenttia.
 - *Tyhjä:*
Kuoressa ei ole sydäntä.
 - *Vieraat aineet:*
Kaikki aineet, jotka eivät tavanomaisesti liity tuotteeseen.
 - *Tuholaisvauriot:*
Tuholaisten tai loiseläinten aiheuttamat tai kuolleista tuholaisista tai tuholaisten jäännöksistä aiheutuvat näkyvät vauriot.
 - *Eheä:*
Kuori ei ole rikki, haljennut tai mekaanisesti vaurioitunut; pientä säröä ei pidetä virheenä, jos sydän on suojassa.
 - *Homeet:*
Paljaalla silmällä havaittavat homerihmastot sydämen ulko- tai sisäpuolella.
 - *Härskiintyminen:*
Lipidien hapettuminen tai vapaiden rasvahappojen muodostuminen, mikä aiheuttaa epämiellyttävää makua. Mallon öljymäisyys ei välttämättä merkitse, että pähkinä olisi härskiintynyt.
 - *Mätä/lahonnut:*
Mikro-organismien toiminnasta aiheutuva huomattava hajoaminen.
 - *Kuivettunut:*
Yli 50 prosenttia tiiviin pähkinän pinta-alasta on ryppyistä, mitä esiintyy yleensä kausina, jolloin tuotto on suuri. Se voi johtua myös kuivuuden tai huonon ravinnetilanteen aiheuttamasta stressistä tai kyseessä voi olla perinnöllinen ominaisuus.
 - *Surkastunut:*
Tila, jossa syntyy riittämättömästi kehittyneitä kiinteitä pähkinöitä. Johtuu lannoituksesta sydämen nopean kasvukauden aikana erittäin korkeissa lämpötiloissa.
 - *Hyvin muodostunut:*
Kuori ei ole selvästi epämuodostunut, ja kuoren muoto on lajikkeelle tai kauppamuodolle ominainen.
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1285/2002,**annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,****tietyjen nimitysten kirjaamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2082/92 säädettyyn erityisluonnetta koskevien todistusten rekisteriin annetun asetuksen (EY) N:o 2301/97 liitteen täydentämisestä (Kalakukko)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2082/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomi on toimittanut komissiolle kalakukko-nimityksen erityisluonnetta koskevan todistuksen rekisteröintihakemuksen asetuksen (ETY) N:o 2082/92 7 artiklan mukaisesti.
- (2) Mainintaa "aito perinteinen tuote" saadaan käyttää ainoastaan mainitussa rekisterissä olevista nimityksistä.
- (3) Komissiolle ei ole esitetty mainitun asetuksen 8 artiklassa tarkoitettuja väitteitä tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä vastaan sen jälkeen, kun se julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽²⁾.
- (4) Sen vuoksi liitteessä oleva nimitys voidaan lisätä erityisluonnetta koskevien todistusten rekisteriin, jolloin se saa yhteisössä suojan aitona perinteisenä tuotteena asetuksen (ETY) N:o 2082/92 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

- (5) Tämän asetuksen liitteellä täydennetään komission asetuksen (EY) N:o 2301/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 688/2002 ⁽⁴⁾, liitettä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään tämän asetuksen liitteessä oleva nimitys asetuksen (EY) N:o 2301/97 liitteeseen ja erityisluonnetta koskevien todistusten rekisteriin asetuksen (ETY) N:o 2082/92 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Nimitys suojataan mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.⁽²⁾ EYVL C 235, 21.8.2001, s. 12.⁽³⁾ EYVL L 319, 21.11.1997, s. 8.⁽⁴⁾ EYVL L 106, 23.4.2002, s. 7.

LIITE

Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet

— Kalakukko

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1286/2002,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,
asetuksen (EY) N:o 2125/95 muuttamisesta säilöttyjen sienien alkuperätodistuksia myöntäviä toimivaltaisia Kiinan viranomaisia koskevan luettelon osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 453/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kiinan toimivaltaiset viranomaiset toimittivat komissiolle ajantasaistetun luettelon viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia myöntämään säilöttyjä *Agaricus*-suvun lajien sieniä koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 6 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2125/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 453/2002, 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alkuperätodistuksia ja niiden kaksoiskappaleita, joita tarvitaan kyseisestä

kolmannelta maasta peräisin olevien säilöttyjen sienien luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen. Kyseisen asetuksen liite II olisi tämän vuoksi muutettava.

- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2125/95 liite II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 72, 14.3.2002, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 212, 7.9.1995, s. 16.

LIITE

"LIITE II

Luettelo 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alkuperätodistuksia ja niiden kaksoiskappaleita myöntävistä toimivaltaisista Kiinan viranomaisista:

- The Department of Foreign Trade of Ministry of Foreign Trade and Economic Corporation,
 - The Department of Foreign Trade and Economic Cooperation of Guangdong Province,
 - Shanxi Province Foreign Trade and Economic Cooperation Bureau,
 - Sichuan Provincial Department of Foreign Trade and Economic Cooperation,
 - Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation of Anhui Province,
 - Ningbo Municipal Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation,
 - Foreign Trade Department Chongqing Foreign Trade and Economic Relations Commission,
 - Guangxi Foreign Trade and Economic Cooperation Department, People's Republic of China,
 - Shanghai Foreign Economic Relations and Trade Commission,
 - Department of Foreign Trade and Economic Cooperation, Jiangsu Provincial Government, People's Republic of China,
 - Ningxia Foreign Trade and Economic Cooperation Department,
 - Department of Foreign Trade and Economic Cooperation of Shandong Province,
 - Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation, Qingdao Municipal People's Government,
 - Hubei Provincial Department of Foreign Trade and Economic Cooperation, Foreign Trade Administration Office,
 - Fujian Provincial Department of Foreign Trade and Economic Cooperation,
 - Yunnan Provincial Foreign Trade and Economic Cooperation Bureau,
 - Foreign Trade and Economic Cooperation of Zhejiang Provincial People's Government,
 - China Council for the promotion of International Trade (Henan),
 - Xiamen Municipal Trade Development Committee."
-

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1287/2002,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,
väliaikaisten suoja-toimenpiteiden käyttöönotosta tiettyjen terästuotteiden tuonnissa annetun
asetuksen (EY) N:o 560/2002 liitteen 3 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 518/94 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2474/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1138/98 ⁽⁴⁾,

on kuullut asetusten (EY) N:o 3285/94 ja (EY) N:o 519/94 4 artiklassa perustettua neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 560/2002 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 950/2002 ⁽⁶⁾, perustetaan tiettyjä terästuotteita koskevat tariffikiintiöt, joiden ylittävältä osalta on kannettava lisätullia. Komissio muistuttaa, että tariffikiintiöiden määrät luetellaan kyseisen asetuksen liitteessä 3, ja että kyseiset määrät olisi pitänyt laskea mainitun asetuksen johdanto-osan 66 ja 73 kappaleen mukaisesti.
- (2) Komission tietoon on tullut, että huomattava virhe on sattunut tuotenumeroita 5 (kylmävalssatut levyt), 6 (sähkötekniset levyt, muut kuin suuntaisrakeiset sähkötekniset levyvalmisteet) ja 10 (kvarttolevyt) koskevan

tariffikiintiön määrän laskemisessa. Kaikissa yllämainituissa tapauksissa tariffikiintiön määrän olisi pitänyt olla suurempi kuin ilmoitettu määrä.

- (3) Tariffikiintiön määrän olisi oltava 1 114 158 tonnia 935 630 tonnin sijaan tuotenumeron 5 osalta, 74 678 tonnia 41 444 tonnin sijaan tuotenumeron 6 osalta ja 706 964 tonnia 700 446 tonnin sijaan tuotenumeron 10 osalta. Näin ollen kyseessä olevan asetuksen liite 3 on muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 560/2002 liitteen 3 neljäs sarake, jossa luetellaan tariffikiintiöiden määrät tonneina, seuraavasti:

- korvataan tuotenumeron 5 osalta luku 935 630 luvulla 1 114 158,
- korvataan tuotenumeron 6 osalta luku 41 444 luvulla 74 678,
- korvataan tuotenumeron 10 osalta luku 700 446 luvulla 706 964.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 29 päivästä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53.

⁽²⁾ EYVL L 286, 11.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 85, 28.3.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 4.6.2002, s. 12.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1288/2002,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 597/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitettua viitepörssin noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 91, 6.4.2002, s. 9.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli (²) (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen (¹)	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja (³)	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	16,10
1002 00 00	Ruis	29,04
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	29,04
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja (⁴)	29,04
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	52,90
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja (⁵)	52,90
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	39,13

(¹) Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

(²) Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

(³) Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

(⁴) Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 8 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

(⁵) Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(28.6.2002 ja 12.7.2002 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	128,14	126,02	118,30	90,68	178,43 (**)	168,43 (**)	102,63 (**)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	22,89	10,97	11,88	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	22,33	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t ("discount") (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Fob Duluth.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 11,67 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 25,36 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1289/2002,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2002,
puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyn puuvillaa koskevan pöytäkirjan nro 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1050/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon puuvillan tuotantotuesta 22 päivänä touku-kuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1051/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään säännöllisin väliajoin siemenistä puhdistetun puuvillan osalta todetun maailmanmarkkinahinnan perusteella ottamalla huomioon siemenistä puhdistetulle puuvillalle määritellyn hinnan ja puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu, lasketun hinnan välinen suhde pitkällä aikavälillä. Tämä suhde vahvistetaan puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2 päivänä elokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1591/2001 ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdassa. Jos maailmanmarkkinahintaa ei voi määrittellä tällä tavoin, hinta lasketaan viimeksi määritellyn hinnan perusteella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 5 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään tuotteelle, joka vastaa tiettyjä ominaisuuksia ja ottaen huomioon markkinoiden todel-

lista suuntausta edustavina pidetyt edullisimmat tarjoukset ja hinnat. Määrittelyä varten otetaan huomioon tarjousten ja yhden tai useamman edustavan eurooppalaisen pörssin noteeraamien hintojen keskiarvo yhteisön satamaan cif-toimituksena kuljetetuista tuotteista, jotka tulevat kansainvälisen kaupan kannalta edustavimpina pidetyistä eri toimittajamaista. Puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan määrittelyä koskeviin perusteisiin tehdään kuitenkin mukautuksia, joiden tavoitteena on ottaa huomioon toimitetun tuotteen laadun tai tarjousten ja hintojen luonteen vuoksi perustellut erot. Nämä mukautukset vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1591/2001 3 artiklan 2 kohdassa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisen johdosta puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta vahvistetaan jäljempänä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklassa tarkoitetuksi puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnaksi vahvistetaan 22,632 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3.
⁽³⁾ EYVL L 210, 3.8.2001, s. 10.

**KOMISSION DIREKTIIVI 2002/63/EY,
annettu 11 päivänä heinäkuuta 2002,
yhteisön näytteenottomenetelyistä kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa ja direktiivin 79/700/ETY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 23 päivänä marraskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/895/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/57/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

ottaa huomioon viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä 24 päivänä heinäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 86/362/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/42/EY⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

ottaa huomioon eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/363/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/42/EY, ja erityisesti sen 8 artiklan,

ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/42/EY, ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiiveissä 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY säädetään virallisista tarkastuksista kasvi- ja eläintuotteiden torjunta-aineiden enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi. Niissä säädetään myös, että komissio voi vahvistaa yhteisön näytteenottomenetelmät.
- (2) Hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien näytteenottomenetelmistä säädetään yhteisön näytteenottomenetelyistä hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa komission direktiivissä 79/700/ETY⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 9.12.1976, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 76.

⁽³⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37.

⁽⁴⁾ EYVL L 134, 22.5.2002, s. 36.

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 43.

⁽⁶⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁷⁾ EYVL L 207, 15.8.1979, s. 26.

(3) On aiheellista saattaa ajan tasalle nämä menetelmät teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja laatia niin eläinperäisten tuotteiden kuin kasvipäristen tuotteiden torjunta-ainejäämien näytteenottomenetelyt.

(4) Codex Alimentarius -komissiossa on kehitetty ja sovittu jäämien enimmäismäärien JEM:ien noudattamisen edellyttämät näytteenottomenetelmät⁽⁸⁾ torjunta-ainejäämien vahvistamiseksi. Yhteisö tuki suositeltavia menetelmiä ja vahvisti ne. On asianmukaista korvata voimassa olevat näytteenottoa koskevat säännökset Codex Alimentarius -komission sopimilla ja hyväksymillä säännöksillä.

(5) Tämän vuoksi direktiivi 79/700/ETY olisi kumottava ja korvattava tällä direktiivillä.

(6) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden näytteenottoon sen määrittämiseksi, vaikuttavatko direktiivien 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY mukaiset torjunta-ainejäämät neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽⁹⁾ liitteiden III ja IV mukaiseen näytteenottomenetelyyn, näytteenottojen määriin ja tiheyteen ja toimiin, joilla elävissä eläimissä ja eläintuotteissa olevia aineita ja niiden jäämiä valvotaan.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että direktiivin 76/895/ETY 6 artiklassa, direktiivin 86/362/ETY 8 artiklassa, direktiivin 86/363/ETY 8 artiklassa ja direktiivin 90/642/ETY 6 artiklassa säädetyt tarkastukset tehdään tämän direktiivin liitteessä olevien menetelmien mukaisesti.

⁽⁸⁾ Codex Alimentarius -komission asiakirja CAC/GL 33-1999. FAO Rooma. ftp://ftp.fao.org/codex/standard/volume2a/en/GL_033e.pdf

⁽⁹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

3 artikla

Kumotaan direktiivi 79/700/ETY.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä sellainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

ELÄIN- JA KASVIPERÄISTEN TUOTTEIDEN NÄYTTEENOTTOMENETELMISTÄ TORJUNTA-AINEJÄÄMIEN MÄÄRITTÄMISEKSI JA JEM: IEN NOUDATTAMISEN TARKISTAMISEKSI

1. TAVOITE

Viralliseen viljojen, hedelmien ja vihannesten sekä eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien tarkastukseen liittyvä näytteenotto toteutetaan jäljempänä kuvattavien menettelyjen mukaisesti.

Näiden näytteenottomenetelmien tavoite on saada erästä edustava näyte analyysia varten, jolla vahvistetaan neuvoston direktiivien 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteissä vahvistettujen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien (JEM) ja, koska yhteisöllä ei ole omia JEM:iä, Codex Alimentarius -komission vahvistamien JEM:ien noudattaminen. Säädettyihin menetelmiin ja menettelyihin sisältyvät Codex Alimentarius -komission vastaava menettelyt ja menettelyt.

2. PERIAATTEET

Yhteisön JEM:t perustuvat maatalouden hyvien toimintatapojen mukaisiin tietoihin ja raaka-aineisiin sekä niistä saatuihin elintarvikkeisiin, jotka ovat toksikologisesti hyväksyttävien JEM:ien mukaisia.

Kasvin, munan tai maitotuotteen JEM:issä otetaan huomioon sellaisessa yhdistetyssä näytteessä odotettavissa oleva enimmäismäärä, joka on saatu useista käsitellyistä tuoteyksiköistä ja jonka tarkoituksena on edustaa erän keskimääräistä jäämätasoa. Lihan ja siipikarjan JEM:issä otetaan huomioon yksittäiskäsittelyjen eläinten tai lintujen kudoksissa odotettavissa oleva jäämien enimmäismäärä.

Tämän vuoksi lihan ja siipikarjan JEM:iä sovelletaan yhdestä yksittäisperusnäytteestä saatuun irtotavaranäytteeseen, mutta kasvituotteiden, munien ja maitotuotteiden JEM:iä sovelletaan 1—10 perusnäytteestä saatuun yhteisirtotavaranäytteeseen.

3. TERMIEN MÄÄRITTELY

Analyyttinen osanäyte

Analyysinäytteestä saatu jäämäpitoisuuden määrittämisen kannalta asianmukaisen kokoinen edustava määrä ainesta.

Huom.: Analyyttisen osanäytteen ottamiseen voidaan käyttää näytteenottovälinettä.

Analyyttinen näyte

Laboratorionäytteestä valmistellaan aines analyysia varten erottamalla analysoitava tuotteen osa ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ja sitten sekoittamalla, hienontamalla, pieneksi leikkaamalla jne. sellaisten analyttisten osanäytteiden aikaansaamiseksi, joista aiheutuu mahdollisimman vähän näytteenottovirheitä.

Huom.: Analyysinäytteen valmistelun on kuvastettava JEM:ien määrittämisessä käytettyä menettelyä, ja siksi analysoitavassa tuotteen osassa voi olla osia, joita ei tavallisesti käytetä ravinnoksi.

Irtotavaranäyte / yhdistetty näyte

Muiden tuotteiden kuin lihan ja siipikarjan osalta erästä otettujen perusnäytteiden hyvin sekoitettu yhdistelmä. Lihan ja siipikarjan osalta perusnäytteitä pidetään irtotavaranäytteinä.

Huom.: a) Perusnäytteissä on oltava tarpeeksi ainesta, jotta kaikki laboratorionäytteet voidaan ottaa irtotavaranäytteestä.

b) Silloin kun erillisiä laboratorionäytteitä valmistellaan perusnäytteiden keruun aikana, irtotavaranäyte on laboratorionäytteiden teoreettinen summa sillä hetkellä, kun erästä otetaan näytteitä.

Laboratorionäyte

Laboratorioon lähetetty tai sinne vastaanotettu näyte. Irtotavaranäytteestä otettu edustava määrä ainesta.

Huom.: a) Laboratorionäyte voi olla koko irtotavaranäyte tai sen osa.

b) Yksiköitä ei saisi leikata tai murtaa laboratorionäytteiden aikaansaamiseksi paitsi silloin, kun yksiköiden jakamisesta pienempiin osiin säädetään taulukossa 3.

c) Laboratorionäytteistä voidaan valmistaa kaksoiskappaleita.

⁽¹⁾ EY:n elintarvikeluokittelu: direktiivin 86/362/ETY liite I ja direktiivin 86/363/ETY liite I, sellaisina kuin ne ovat molemmat muutettuna neuvoston direktiivillä 93/57/EY (EYVL L 211, 23.8.1993, s. 1) ja direktiivin 90/642/ETY liite I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/38/EY (EYVL L 197, 22.8.1995, s. 14.).

⁽²⁾ Tuotteiden osa, johon sovelletaan enimmäismääriä: direktiivin 90/642/ETY liite I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/58/EY (EYVL L 211, 23.8.1993, s. 6).

Erä

Yhdellä kertaa toimitettu määrä elintarvikeainesta, jonka näytteenottovirkailija tietää tai olettaa olevan yhdenmukainen ominaisuuksiltaan, eli alkuperä, tuottaja, lajike, pakkaaja, pakkaustyyppi, merkinnät, lähettäjä jne. ovat samat. Epäilyttävä erä on sellainen, jonka jostain syystä epäillään sisältävän liikaa jäämiä. Muu kuin epäilyttävä erä on sellainen, jonka ei ole syytä epäillä sisältävän liikaa jäämiä.

Huom.: a) Kun lähetys koostuu eristä, joiden voi tunnistaa olevan alkuperältään eri viljelijöiltä tai kasvattajilta tms., jokainen erä olisi käsiteltävä erikseen.

- b) Lähetys voi koostua yhdestä tai useammasta erästä.
- c) Jos suuren lähetyksen erien kokoa tai rajoja ei voida helposti vahvistaa, jokaista erillistä junavaunua, kuorma-autoa, jokaista aluksen osastoa jne. voidaan pitää erillisenä eränä.
- d) Erä voi olla sekoitettu esimerkiksi kokoluokittelun tai jalostusmenetelmän avulla.

Perusnäyte/osanäyte

Yksi tai useampi erän yhdestä paikasta otettu yksikkö.

Huom.: a) Perusnäytteen näytteenottoaika olisi mieluiten valittava satunnaisesti, mutta silloin, kun se on fyysisesti epäkäytännöllistä, se olisi otettava satunnaisesti niistä erän osista, joihin päästään käsiksi.

- b) Perusnäytteeseen vaadittavien yksiköiden lukumäärä olisi vahvistettava vaadittavien laboratorionäytteiden vähimmäiskoon ja -lukumäärän perusteella.
- c) Kun kasvi-, muna- tai maitotuote-eristä otetaan useampi kuin yksi perusnäyte, jokaisen perusnäytteen olisi oltava suunnitteen samassa suhteessa irtotavaranäytteeseen.
- d) Yksiköt voivat jakautua satunnaisesti laboratorionäytteiden kaksoiskappaleisiin nähden perusnäytteiden näytteenoton yhteydessä silloin, kun yksiköt ovat kooltaan keskikokoisia tai suuria eikä irtotavaranäytteen sekoittaminen tekisi laboratorionäytteistä edustavampia tai silloin, kun yksiköt (esim. munat, pehmeät hedelmät) vaurioituisivat sekoittamisesta.
- e) Silloin kun perusnäytteet otetaan aika ajoin erän lastaamisen tai purkamisen aikana, "näytteenottoaika" tarkoittaa tiettyä hetkeä ajassa.
- f) Yksiköitä ei saisi leikata tai rikkoa perusnäytteiden aikaansaamiseksi paitsi silloin, kun yksiköiden jakamisesta pienempiin osiin säädetään taulukossa 3.

Näyte

Yksi tai useampi yksikköpopulaatiosta valittu yksikkö tai suuremmasta määrästä ainesta valittu aineksen osa. Näiden suositusten soveltamiseksi edustavan näytteen on tarkoitus edustaa erää, irtotavaranäytettä, eläintä jne. suhteessa sen torjunta-ainejäämäpitoisuuteen, ei välttämättä suhteessa muihin tekijöihin.

Näytteenotto

Näytteen ottamisessa ja muodostamisessa käytetty menettely.

Näytteenottoväline

- i) Väline, kuten lusikka, kauha, pora, veitsi tai haarukka, jota käytetään yksikön erottamiseksi irtotavara-aineksesta, pakkauksista (kuten tynnyreistä, suurikokoisista juustoista) tai liha- tai siipikarjajyksiköistä, jotka ovat liian suurikokoisia perusnäytteiksi.
- ii) Väline, kuten näytteiden jakaja, jota käytetään laboratorionäytteen valmistelemiseksi irtotavaranäytteestä tai analyttisen osanäytteen valmistelemiseksi analyysinäytteestä.

Huom.: a) Erityiset näytteenottovälineet esitetään ISO-⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ja IDF-⁽⁶⁾-standardeissa.

- b) Sellaisten aineiden osalta kuin irtolehdet, näytteenottovirkamiehen kättä voidaan pitää näytteenottovälineenä.

⁽³⁾ Kansainvälinen standardisoimisjärjestö, 1979. Kansainvälinen standardi ISO 950: Cereals — Sampling (as grain).

⁽⁴⁾ Kansainvälinen standardisoimisjärjestö, 1979. Kansainvälinen standardi ISO 951: Pulses in bags — Sampling.

⁽⁵⁾ Kansainvälinen standardisoimisjärjestö, 1980. Kansainvälinen standardi ISO 1839: Sampling — Tea.

⁽⁶⁾ Kansainvälinen meijeriliitto, 1995. Kansainvälinen IDF-standardi 50C: Milk and milk products — methods of sampling.

Näytteenottovirkailija

Näytteenottomenettelyihin koulutettu henkilö, jolla tarvittaessa on asianmukaisten virkamiesten lupa.

Huom.: Näytteenottovirkailija on vastuussa kaikista laboratorionäytteiden valmisteluun, pakkaukseen ja lähettämiseen johtavista menettelyistä, nämä mukaan luettuina. Virkailijan on ymmärrettävä, että erityisiä näytteenottomenettelyitä on tarpeen noudattaa tunnollisesti, että hänen on toimitettava kaikkia näytteitä koskevat asiakirjat ja että hänen tulisi olla läheisessä yhteistyössä laboratorion kanssa.

Näytteen koko

Yksiköiden lukumäärä tai aineksen määrä, jotka muodostavat näytteen.

Yksikkö

Erän pienin erillinen osa, joka on otettava koko perusnäytteen tai sen osan muodostamiseksi.

Huom.: Yksiköt olisi määriteltävä seuraavasti.

- Tuoreet hedelmät ja vihannekset. Jokainen kokonainen hedelmä tai vihannes tai luonnollinen nippu niitä (esim. viinirypäleterttu) muodostaa yksikön, paitsi silloin, kun nämä ovat pieniä. Yksiköt, jotka muodostuvat pakatuista, pienistä tuotteista, voidaan määrittellä jäljempänä olevan d kohdan mukaisesti. Silloin kun näytteenottovälinettä voidaan käyttää vahingoittamatta ainesta, yksiköt voidaan luoda tällä tavoin. Yksittäisiä munia, tuoreita hedelmiä tai vihanneksia ei saa leikata tai rikkoa yksiköiden muodostamiseksi.
- Suuret eläimet, niiden osat tai elimet. Koko osa tai elin tai niiden tietty osa muodostaa yksikön. Osat tai elimet voidaan leikata muodostamaan yksiköitä.
- Pienet eläimet, niiden osat tai elimet. Kukin kokonainen eläin tai kokonainen eläimen osa tai elin voi muodostaa yksikön. Silloin kun ne on pakattu, ne voidaan määrittellä jäljempänä olevan d kohdan mukaisesti. Silloin kun näytteenottovälinettä voidaan käyttää vaikuttamatta jäämiin, yksiköt voidaan luoda tällä tavoin.
- Pakattu aines. Pienimpiä erillisiä pakkauksia voidaan pitää yksiköinä. Silloin kun pienimmät pakkaukset ovat hyvin suuria, niistä olisi otettava irtotavaranäyte siten kuin jäljempänä e kohdassa esitetään. Silloin kun pienimmät pakkaukset ovat hyvin pieniä, useampi pakkaus voi muodostaa yksikön.
- Irtotavara ja suuret pakkaukset (kuten tynnyrit, juustot jne.), jotka ovat yksittäin liian suuria perusnäytteiksi. Yksiköt luodaan näytteenottovälineellä.

4. NÄYTTEENOTTOMENETTELYT (7)**4.1 Varoimenpiteet**

Näytteiden kontaminaatio ja pilaantuminen on estettävä kaikissa vaiheissa, koska ne voivat vaikuttaa analyysin tuloksiin. Kaikista tutkittavista eristä on otettava erilliset näytteet.

4.2 Perusnäytteiden keruu

Erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäislukumäärä on määritelty taulukossa 1. Epäilyttävien liha- tai siipikarjajerien osalta ne on määritelty taulukossa 2. Perusnäyte olisi otettava sattumanvaraisesti valitusta kohdasta erää aina, kun se on käytännössä mahdollista. Perusnäytteiden on koostuttava riittävästä määrästä ainesta, jotta erästä saadaan vaadittavat laboratorionäytteet.

Huom.: Viljoille (8), palkokasveille (9) ja teelle (10) vaadittavat näytteenottovälineet on kuvattu ISO:n suosituksissa ja maitotuotteiden (11) vastaavat IDF:n suosituksissa.

Taulukko 1**Erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäismäärä**

	Erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäismäärä
a) Liha ja siipikarja	
muu kuin epäilyttävä erä	1
epäilyttävä erä	Määritelty taulukossa 2

(7) Tarvittaessa voidaan soveltaa ISO:n viljojen tai muiden irtotavarana lähetettävien tavaroiden näytteenottoa koskevia suosituksia (ks. alaviite 3).

(8) Kansainvälinen standardisoimisjärjestö, 1979. Kansainvälinen standardi ISO 950: Cereals — Sampling (as grain).

(9) Kansainvälinen standardisoimisjärjestö, 1979. Kansainvälinen standardi ISO 951: Pulses in bags — Sampling.

(10) Kansainvälinen standardisoimisjärjestö, 1980. Kansainvälinen standardi ISO 1839: Sampling — Tea.

(11) Kansainvälinen meijeriliitto, 1995. Kansainvälinen IDF-standardi 50C: Milk and milk products — methods of sampling.

	Erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäismäärä
b) Muut tuotteet	
i) Pakatut tai irtotavarana olevat tuotteet, joiden voi olettaa olevan hyvin sekoitettuja tai tasa-aineisia	1 (erä voi olla sekoitettu esimerkiksi kokoluokittelun tai jalostusmenetelmän avulla)
ii) Pakatut tai irtotavarana olevat tuotteet, joiden ei voida olettaa olevan hyvin sekoitettuja tai tasa-aineisia	Tuotteiden, jotka koostuvat suurista yksiköistä, jotka ovat yksinomaan kasvipärisiä peruselintarvikkeita, perusnäytteiden vähimmäismäärän olisi oltava sama kuin laboratorionäytteeseen vaadittavien yksiköiden vähimmäismäärä (ks. taulukko 4).
joko	
Erän paino, kg	
< 50	3
50—500	5
> 500	10
tai	
Erän purkkien, laatikoiden tai muiden säiliöiden lukumäärä	
1—25	1
26—100	5
> 100	10

Taulukko 2

Liha- tai siipikarjaerän pistokeena valittujen perusnäytteiden lukumäärä, joka vaaditaan tietyn todennäköisyyden mukaan liha- tai siipikarjaerässä olevan vähintään yhden vaatimustenvastaisen näytteen löytämiseksi suhteessa erän vaatimustenvastaisten jäämien esiintyvyyteen

Erän vaatimustenvastaisten jäämien esiintyvyys	Näytteiden vaadittava vähimmäismäärä vaatimustenvastaisen jäämän havaitsemiseksi seuraavilla todennäköisyyksillä:		
	90 %	95 %	99 %
90	1	—	2
80	—	2	3
70	2	3	4
60	3	4	5
50	4	5	7

Erän vaatimustenvastaisten jäämien esiintyvyys	Näytteiden vaadittava vähimmäismäärä vaatimustenvastaisen jäämän havaitsemiseksi seuraavilla todennäköisyyksillä:		
	5	6	9
40	5	6	9
35	6	7	11
30	7	9	13
25	9	11	17
20	11	14	21
15	15	19	29
10	22	29	44
5	45	59	90
1	231	299	459
0,5	460	598	919
0,1	2 301	2 995	4 603

Huom.: a) Taulukossa edellytetään pistokokeiden käyttämistä.

- b) Kun taulukossa 2 ilmoitettujen perusnäytteiden lukumäärä on enemmän kuin noin 10 % kokonaiserän yksiköistä, otettujen perusnäytteiden lukumäärä voi olla pienempi, ja se olisi laskettava seuraavasti:

$$n = n_0 / ((1 + (n_0 - 1)) / N)$$

jossa

n = otettavien perusnäytteiden vähimmäislukumäärä

n_0 = taulukossa 2 esitettyjen perusnäytteiden lukumäärä

N = erän sellaisten yksiköiden lukumäärä, joista voidaan ottaa perusnäyte.

- c) Silloin kun otetaan yksittäinen perusnäyte, vaatimustenvastaisuuden löytymisen todennäköisyys on vastaava kuin vaatimustenvastaisten jäämien esiintyvyys.
- d) Täsmällisten tai vaihtoehtoisten todennäköisyyksien tai vaatimustenvastaisuuksien erilaisen esiintyvyyden määrittämiseksi otettavien näytteiden lukumäärä voidaan laskea seuraavan kaavan avulla:

$$1 - p = (1 - i)^n$$

missä p on todennäköisyys, i on erän vaatimustenvastaisten jäämien esiintyvyys (molemmat ilmaistaan suhdelukuina, ei prosentteina) ja n on näytteiden lukumäärä.

4.3 Irtotavaranäytteen valmistelu

Lihaa ja siipikarjaa koskevat menettelyt esitetään taulukossa 3. Jokaista perusnäytettä pidetään erillisenä irtotavaranäytteenä.

Kasvituotteita, munia ja maitotuotteita koskevat menettelyt esitetään taulukoissa 4 ja 5. Jos mahdollista, perusnäytteet olisi yhdistettävä ja sekoitettava hyvin irtotavaranäytteen muodostamiseksi.

Silloin kun sekoittaminen irtotavaranäytteen muodostamiseksi on epäasianmukaista tai epäkäytännöllistä, voidaan seurata seuraavaa vaihtoehtoista menettelyä. Jos yksiköt voivat vaurioitua (vaikuttaen siis jäämiin) irtotavaranäytteen sekoittamis- tai jakamisenmenettelyissä, tai jos suuria yksiköitä ei voida sekoittaa yhdenmukaisemman jäämien jakaantumisen aikaansaamiseksi, yksiköiden olisi jakauduttava satunnaisesti laboratorionäytteiden kahdentamiseksi perusnäytteiden oton yhteydessä. Tässä tapauksessa käytettävän tuloksen olisi oltava analysoiduista laboratorionäytteistä saatujen luotettavien tulosten keskiarvo.

Taulukko 3

Liha ja siipikarja: perusnäytteiden kuvaus ja laboratorionäytteiden vähimmäiskoko

	Tavaran luokittelu (!)	Esimerkkejä	Otettavan perusnäytteen luonne	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
Eläinperäiset peruselintarvikkeet				
1	Nisäkkäiden liha <i>Huom:</i> JEM:ien valvomiseksi rasvaliukoisten torjunta-aineiden näytteet on otettava jäljempänä olevan 2 osan mukaisesti.			
1.1	Suuret nisäkkäät, koko- tai puoliruho, yleensä vähintään 10 kg	Naudat, lampaat, siat	Koko pallealihas tai osa siitä ja tarvittaessa niska-lihas	0,5 kg
1.2	Pienet nisäkkäät, koko ruho	Jänikset	Koko ruho tai takaneljännekset	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
1.3	Nisäkkäiden lihan irtonaiset osat, tuoreet / jäädytetyt / jäädytetyt, pakattuina tai muussa muodossa	Neljännekset, kyljykset, pihvit, lavat	Koko yksikkö / yksiköt tai suuren yksikön osa	0,5 kg luiden poiston jälkeen
1.4	Nisäkkäiden lihan osat, jäädytetty irtotavara	Neljännekset, kyljykset	Joko jäädytetyn säiliön poikkileikkaus tai yksittäiset lihan osat kokonaan (tai osittain)	0,5 kg luiden poiston jälkeen
2	Nisäkäsperäiset rasvat, ruhon rasvat mukaan luettuina <i>Huom:</i> 2.1, 2.2 ja 2.3 osan mukaisesti otettuja rasvanäytteitä voidaan käyttää rasvan tai koko tuotteen vaatimustenmukaisuuden määrittämiseksi vastaavien JEM:ien avulla.			
2.1	Suuret nisäkkäät, teurastus-hetkellä, koko- tai puoliruho, yleensä vähintään 10 kg	Naudat, lampaat, siat	Munuais-, pallealihas- tai ihonalainen rasvaleike yhdestä eläimestä	0,5 kg
2.2	Pienet nisäkkäät, teurastus-hetkellä, koko- tai puoliruho, ≥ 10 kg		Pallealihas- tai ihonalainen rasvaleike yhdestä tai useammasta eläimestä	0,5 kg
2.3	Nisäkäsperäisen lihan osat	Koivet, kyljykset, pihvit	Joko yksiköistä leikattu näkyvä rasva tai kokonaiset yksiköt tai yksiköiden osat, joista rasvaa ei voi leikata erikseen	0,5 kg 2 kg
2.4	Nisäkäsperäinen rasvakudos irtotavarana		Vähintään kolmesta kohdasta näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,5 kg
3	Nisäkkäiden sisäelimet			
3.1	Nisäkkäiden maksa tuore, jäädytetty, jäädytetty		Kokonaiset maksat tai maksan osa	0,4 kg

	Tavaran luokittelu (*)	Esimerkkejä	Otettavan perusnäytteen luonne	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
3.2	Nisäkkäiden munuaiset tuore, jäädytetty, jäädytetty		Yksi munuainen tai molemmat, 1—2 eläimestä	0,2 kg
3.3	Nisäkkäiden sydän tuore, jäädytetty, jäädytetty		Kokonaiset sydämet tai vain kammio-osa, jos sydän on iso	0,4 kg
3.4	Muut nisäkäspäriset sisäelimet tuore, jäädytetty, jäädytetty		Yhdestä tai useammasta eläimestä saatu kokonainen yksikkö tai sen osa tai poikileikkaus irtotavarana olevasta jäädytetystä tuotteesta	0,5 kg
4	<p>Siipikarjan liha</p> <p><i>Huom:</i> JEM:ien valvomiseksi rasvaliukoisten torjunta-aineiden näytteet on otettava jäljempänä olevan 5 osan mukaisesti.</p>			
4.1	Linnut, suurikokoinen ruho > 2 kg	Kalkkunat, hanhet, kukot, salvukukot ja ankat	Reidet, koivet ja muu tumma liha	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
4.2	Linnut, keskikokoinen ruho 500 g — 2 kg	Kanat, helmikana, nuori kana	Reidet, koivet tai muu tumma liha vähintään kolmesta linnusta	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
4.3	Linnut, pienikokoinen ruho ruho < 500 g	Viiriäinen, kyyhkynen	Vähintään kuuden linnun ruhot	0,2 kg lihaskudosta
4.4	Linnun osat tuore, jäädytetty, jäädytetty vähittäismyynti- tai tukkukauppapakkauksessa	Koivet, neljännekset, rintapalat ja siivet	Pakatut yksiköt tai erilliset yksiköt	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
5	<p>Siipikarjaperäiset rasvat, ruhon rasva mukaan luettuna</p> <p><i>Huom:</i> 5.1 ja 5.2 osan mukaisesti otettuja rasvanäytteitä voidaan käyttää rasvan tai koko tuotteen vaatimustenmukaisuuden määrittämiseksi vastaavien JEM:ien avulla.</p>			
5.1	Linnut, teurastuksen yhteydessä, kokonaiset ruhot tai niiden osat	Kanat, kalkkunat	Pallearasvayksiköitä vähintään kolmesta linnusta	0,5 kg
5.2	Linnun lihan osat	Koivet, rintalihas	Joko yksiköistä leikattu näkyvä rasva tai kokonaiset yksiköt tai yksiköiden osat, joista rasvaa ei voi leikata erikseen	0,5 kg 2 kg
5.3	Irtotavarana oleva linnun rasvakudos		Vähintään kolmesta kohdasta näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,5 kg

	Tavaran luokittelu (¹)	Esimerkkejä	Otettavan perusnäytteen luonne	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
6	Siipikarjan sisäelimet			
6.1	Syötävät linnun sisäelimet, hanhen ja ankan rasvamaksa ja vastaavia arvo tuotteita lukuun ottamatta		Yksiköt vähintään kuudesta linnusta tai poikkileikkaus säiliöstä	0,2 kg
6.2	Hanhen ja ankan rasvamaksa ja vastaavat arvo tuotteet		Yksikkö yhdestä linnusta tai säiliöstä	0,05 kg

Eläinperäiset jalostetut elintarvikkeet

7	<p>Eläinperäiset toissijaiset elintarvikkeet, kuivattu liha</p> <p>Eläinperäiset syötävät johdetut tuotteet, jalostettu eläinrasva, myös renderoitu ja uutettu rasva</p> <p>Sellaiset eläinperäiset valmiselintarvikkeet (yksi ainesosa), joissa on tai ei ole pakkausta tai vähäisiä määriä muita ainesosia, kuten aromiaineita tai mausteita, jotka on tavallisesti esipakattu ja valmiita kulutukseen ilman kypsentämistä tai kypsentämisen jälkeen.</p> <p>Eläinperäiset valmiselintarvikkeet (useampi ainesosa), moniainesoiset elintarvikkeet, jotka koostuvat sekä kasvi- että eläinperäisistä ainesosista, kuuluvat tähän ryhmään, jos eläinperäistä ainesosaa on suurin osa.</p>			
7.1	Nisäkäs- tai lintuperäiset jauhetut, kypsennetyt, säilötyt, kuivatut, renderoidut tai muulla tavoin jalostetut tuotteet, moniainesoiset tuotteet mukaan luettuina	Kinkku, makkara, jauhettu naudanliha, kanapatee	Pakatut yksiköt tai edustava poikkileikkaus säiliöstä tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt (tarvittaessa nesteet mukaan luettuina)	0,5 kg tai 2 kg, jos rasvapitoisuus on < 5 %

(¹) EY:n elintarvikeluokittelu: direktiivin 86/362/ETY liite I ja direktiivin 86/363/ETY liite I, sellaisina kuin ne ovat molemmat muutettuina neuvoston direktiivillä 93/57/EY (EYVL L 211, 23.8.1993, s. 1) ja direktiivin 90/642/ETY liite I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/38/EY (EYVL L 197, 22.8.1995, s. 14).

Taulukko 4**Kasvituotteet: perusnäytteiden kuvaus ja laboratorionäytteiden vähimmäiskoko**

	Tavaran luokittelu (¹)	Esimerkkejä	Otettavan perusnäytteen luonne	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
Kasvipäiset peruselintarvikkeet				
1	Kaikki tuoreet hedelmät			
	Kaikki tuoreet vihannekset, perunat ja sokerijuurikkaat mukaan luettuina, ei kuitenkaan yrtit			
1.1	Pienikokoiset tuoretuotteet yksikkö tavallisesti < 25 g	Marjat, herneet, oliivit	Kokonaiset yksiköt tai pakkaukset tai näytteenottovälineellä otetut yksiköt	1 kg
1.2	Keskikokoiset tuoretuotteet yksikkö tavallisesti 25—250 g	Omenat, appelsiinit	Kokonaiset yksiköt	1 kg (vähintään 10 yksikköä)
1.3	Suurikokoiset tuoretuotteet, yksikkö tavallisesti > 250 g	Keräkaalit, kurkut, viinirypäleet (tertuissa)	Kokonaiset yksiköt	2 kg (vähintään 5 yksikköä)

	Tavaran luokittelu (1)	Esimerkkejä	Otettavan perusnäytteen luonne	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
2	Palkokasvit	Pavut, kuivatut, herneet, kuivatut		1 kg
	Viljanjyvät	Riisi, vehnä		1 kg
	Pähkinät	Kookospähkinöitä lukuun ottamatta		1 kg
		Kookospähkinät		5 yksikköä
	Öljysiemenet	Maapähkinät		0,5 kg
	Juomiin ja makeisiin käytettävät siemenet	Kahvipavut		0,5 kg
3	Yrtit	Tuore persilja	Kokonaiset yksiköt	0,5 kg
		Muut, tuoreet		0,2 kg
	<i>(tuoreiden yrttien osalta ks. tämän taulukon 4 osa)</i>			
	Mausteet	Kuivatut	Kokonaiset yksiköt tai näytteenottovälineellä otetut	0,1 kg

Kasvipäiset jalostetut elintarvikkeet

4	<p>Kasvipäiset toissijaiset elintarvikkeet, kuivatut hedelmät, vihannekset, yrtit, humalat, jauhetut viljatuotteet</p> <p>Kasvipäiset johdetut tuotteet, teet, yrttiteet, kasviöljyt, mehut ja sekalaiset tuotteet kuten jalostetut oliivit ja sitrusmelassi</p> <p>Sellaiset kasvipäiset valmiselintarvikkeet (yksi ainesosa), joissa on tai ei ole pakkausta tai vähäisiä määriä muita ainesosia, kuten aromiaineita tai mausteita, jotka on tavallisesti esipakattu ja valmiita kulutukseen ilman kypsentämistä tai kypsentämisen jälkeen.</p> <p>Kasvipäiset valmiselintarvikkeet (useampi ainesosa), mukaan luettuina tuotteet, joissa on eläinperäisiä ainesosia mutta joissa kasvipäistä ainesosaa on suurin osa, leivät ja muut kypsennetyt viljatuotteet.</p>			
4.1	Tuotteet, joilla on korkea yksikköarvo		Yksiköt tai näytteenottovälineellä otetut	0,1 kg (2)
4.2	Pienivolymiset kiinteät tuotteet	Humalat, teet, yrttiteet	Yksiköt tai näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,2 kg
4.3	Muut kiinteät tuotteet	Leipä, jauhot, kuivatut hedelmät	Pakkaukset tai muut kokonaiset yksiköt tai näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,5 kg
4.4	Nestemäiset tuotteet	Kasviöljyt, mehut	Yksiköt tai näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,5 l tai 0,5 kg

(1) EY:n elintarvikeluokittelu: direktiivin 86/362/ETY liite I ja direktiivin 86/363/ETY liite I, sellaisina kuin ne ovat molemmat muutettuina neuvoston direktiivillä 93/57/EY (EYVL L 211, 23.8.1993, s. 1) ja direktiivin 90/642/ETY liite I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/38/EY (EYVL L 197, 22.8.1995, s. 14).

(2) Poikkeuksellisen arvokkaasta tuotteesta voidaan ottaa pienempi laboratorionäyte, mutta syy tähän on merkittävä näytteenottokirjanpitoon.

Taulukko 5

Muna ja maitotuotteet: perusnäytteiden kuvaus ja laboratorionäytteiden vähimmäiskoko

	Tavaran luokittelu (!)	Esimerkkejä	Ottavan perusnäytteen luonne	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
Eläinperäiset peruselintarvikkeet				
1	Siipikarjan munat			
1.1	Munat, viiriäisten ja vastaa-vien muna lukuun otta-matta		Kokonaiset munat	12 kokonaista kanamunaa, 6 kokonaista hanhen tai ankan muna
1.2.	Munat, viiriäisten ja vastaa-vien		Kokonaiset munat	24 kokonaista muna
2	Maidot		Kokonaiset yksiköt tai näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,5 l
Eläinperäiset jalostetut elintarvikkeet				
3	<p>Eläinperäiset jalostetut elintarvikkeet, jalostetut maitotuotteet kuten rasvattomat maidot, maitotiivisteet ja maitojauheet.</p> <p>Eläinperäiset syötävät johdetut tuotteet, maitorasvat, johdetut maitotuotteet kuten voit, voiöljyt, kermat, kermajauheet, kaseiinit jne.</p> <p>Eläinperäiset valmiselintarvikkeet (yksi ainesosa), valmistetut maitotuotteet kuten jogurtti, juustot</p> <p>Eläinperäiset valmiselintarvikkeet (useampi ainesosa), valmistetut maitotuotteet mukaan luettuina tuotteet, joissa on kasviperäisiä ainesosia, mutta jossa eläinperäistä ainesosaa on suurin osa, kuten jalostetut juustotuotteet, juustovalmisteet, maustettu jogurtti, makeutettu maitotiiviste</p>			
3.1	Nestemäiset maidot, maitojauheet, maito- ja kermatiivisteet, maitotuotejäätelöt, kermat, jogurtit		Yksiköt tai näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,5 l (nesteet) tai 0,5 kg (kiinteät aineet)
	<p>i) Irtotavarana olevat maito- ja kermatiivisteet on sekoitettava perusteellisesti ennen näytteenottoa siten, että säiliön seinistä ja pohjasta kaavitaan niihin tarttunut aines ja hämmennetään hyvin. Erillään otetaan noin 2—3 litraa, joka vielä sekoitetaan hyvin ennen laboratorionäytteen ottamista.</p> <p>ii) Irtotavarana olevista maitojauheista on otettava näytteet aseptisesti kuivalla poraputkella tasaisella nopeudella.</p> <p>iii) Irtotavarana olevat kermat on sekoitettava perusteellisesti männän avulla ennen näytteenottoa, mutta vaahdottamista ja kiruumista on vältettävä.</p>			
3.2	Voit ja voiöljyt	Voi, heravoi, vähä-rasvaiset levitteet, jotka sisältävät voi-rasvaa, vedetön voi-öljy, vedetön maitorasva	Kokonaiset pakatut yksiköt tai niiden osat tai näytteenottovälineellä otetut yksiköt	0,2 kg tai 0,2 l

	Tavaran luokittelu ⁽¹⁾	Esimerkkejä	Otettavan perusnäytteen luonne	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
3.3	Juustot, juustojalosteet mukaan luettuina			
	Vähintään 0,3 kg:n yksiköt		Kokonaiset yksiköt tai näytteenottovälineellä leikatut yksiköt	0,5 kg
	Alle 0,3 kg:n yksiköt			0,3 kg
	<i>Huom.:</i> Lieriömäisistä juustoista olisi otettava näyte siten, että tehdään kaksi keskustasta lähtevää viiltoa. Nelikulmaisista juustoista olisi otettava näyte siten, että tehdään kaksi sivujen suuntaista viiltoa.			
3.4	Nestemäiset, pakastetut tai kuivatut munavalmisteet		Yksiköt otetaan aseptisesti näytteenottovälineellä	0,5 kg

⁽¹⁾ EY:n elintarvikeluokittelu: direktiivin 86/362/EY liite I ja direktiivin 86/363/EY liite I, sellaisina kuin ne ovat molemmat muutettuina neuvoston direktiivillä 93/57/EY (EYVL L 211, 23.8.1993, s. 1) ja direktiivin 90/642/EY liite I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/38/EY (EYVL L 197, 22.8.1995, s. 14).

4.4 Laboratorionäytteen valmistelu

Silloin kun irtotavaranäyte on suurempi kuin laboratorionäyte, se olisi jaettava edustavan osan aikaansaamiseksi. Tähän voidaan käyttää näytteenottovälinettä, neljään osaan jakamista tai muuta asianmukaista menetelmää, jolla kokoa pienennetään, mutta tuoreita kasviuoteyksiköitä tai kokonaisia munia ei saa leikata tai rikkoa. Laboratorionäytteiden kaksoiskappaleet voidaan ottaa tässä vaiheessa ja ne voidaan valmistaa edellä kuvatun vaihtoehdoisen menettelyn mukaisesti. Laboratorionäytteiden vähimmäiskoot annetaan taulukoissa 3, 4 ja 5.

4.5 Näytteenottokirjanpito

Näytteenottovirkailijan on kirjattava erän luonne ja alkuperä, sen omistaja, toimittaja tai haltija, näytteenottopäivä ja -paikka sekä kaikki muut olennaiset tiedot. Kaikki poikkeamiset suositeltavasta näytteenottomenetelmästä on kirjattava. Kaikkien laboratorionäytteiden kaksoiskappaleiden mukana on oltava allekirjoitettu jäljennös kirjanpidosta ja näytteenottovirkailijan on säilytettävä yksi jäljennös. Erän omistajalle tai hänen edustajalleen on annettava yksi jäljennös näytteenottokirjanpidosta, vaikka heille ei annettaisikaan laboratorionäytettä. Jos näytteenottokirjanpito tehdään atk-muodossa, se on myös jaettava kaikille samoille vastaanottajille ja on pidettävä yllä vastaavaa tarkistettavissa olevaa ja jäljitettävää kirjanpitoa.

4.6 Laboratorionäytteiden pakkaaminen ja lähettäminen

Laboratorionäyte on pakattava inertistä aineesta valmistettuun puhtaaseen säiliöön, joka suoja näytettä riittävästi kontaminaatiolta, vaurioilta ja vuodoilta. Säiliö on sinetöitävä, siihen on laitettava pysyvä etiketti ja siihen on kiinnitettävä näytteenottokirjanpito. Viivakoodia käytettäessä on suositeltavaa antaa tiedot myös aakkosnumeerisessa muodossa. Näyte on toimitettava laboratorioon niin pian kuin se on käytännössä mahdollista. Kuljetuksen aikana olisi vältettävä pilaantumista eli tuoreet näytteet olisi pidettävä viileässä ja jäädytetyt näytteet jäädytettynä. Liha- ja siipikarjanäytteet olisi jäädytettävä ennen lähettämistä paitsi jos ne kuljetetaan laboratorioon ennen kuin pilaantumista voi tapahtua.

4.7 Analysoitavan näytteen valmistelu

Laboratorionäytteelle olisi annettava omat tunnistetiedot, jotka lisätään näytteenottokirjanpitoon yhdessä vastaanottopäivämäärän ja näytteen kokoa koskevien tietojen kanssa. Analysoitava tuotteen osa ⁽¹⁾ ⁽²⁾, eli analyysinäyte, olisi otettava erilleen niin pian kuin mahdollista. Kun jäämätasot on laskettava siten, että otetaan huomioon myös osat, joita ei analysoida ⁽¹²⁾, erillisten osien painot on merkittävä kirjanpitoon.

4.8 Analysoitavan osanäytteen valmistelu ja varastointi

Analysoitava osanäyte on hienonnettava ja tarvittaessa sekoitettava hyvin ennen edustavan analysoitavan osan erottamista siitä. Analysoitavan osanäytteen koko määritellään analyttisen menetelmän ja sekoittamisen tehokkuuden mukaisesti. Hienontamis- ja sekoittamismenetelmät olisi merkittävä kirjanpitoon, eikä niiden pitäisi vaikuttaa analysoitavan näytteen jäämiin. Haitallisten vaikutusten minimoimiseksi analysoitava näyte on tarvittaessa käsiteltävä erityisissä olosuhteissa, kuten nollapistettä alemmassa lämpötilassa. Kun käsittely voi vaikuttaa jäämiin ja silloin kun

⁽¹⁾ EY:n elintarvikeluokittelu: direktiivin 86/362/EY liite I ja direktiivin 86/363/EY liite I, sellaisina kuin ne ovat molemmat muutettuina neuvoston direktiivillä 93/57/EY (EYVL L 211, 23.8.1993, s. 1) ja direktiivin 90/642/EY liite I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/38/EY (EYVL L 197, 22.8.1995, s. 14).

⁽²⁾ Tuotteiden osa, johon sovelletaan enimmäismääriä: direktiivin 90/642/EY liite I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/58/EY (EYVL L 211, 23.8.1993, s. 6).

⁽¹²⁾ Esimerkiksi kivillisten hedelmien kiveä ei analysoida, mutta jäämätaso lasketaan olettaen, että ne lasketaan mukaan, mutta että niissä ei ole jäämiä. Ks. alaviite 2.

ei ole mahdollisuutta käytännöllisiin vaihtoehtoisin menettelyihin, analysoitava osanäyte voi koostua kokonaisista yksiköistä tai kokonaisista yksiköistä erotetuista paloista. Jos analysoitava osanäyte näin koostuu vähäisestä määrästä yksiköitä tai palasia, se ei todennäköisesti edusta hyvin analyttistä näytettä, ja siksi on analysoitava riittävä määrä osanäytteiden kaksoiskappaleita keskiarvon epävarmuuden osoittamiseksi. Jos analyttiset osanäytteet varastoidaan ennen analyysiä, varastointimenetelmän ja varastointiajan tulisi olla sellaiset, että ne eivät vaikuta jäämien tasoon. Ylimääräisiä osanäytteitä on vaatimusten mukaisesti otettava kaksoiskappaleanalyysiä ja vahvistavaa analyysiä varten.

4.9 Kaaviomaiset esitykset

Näytteenottomenettelyiden kaaviomaiset esitykset annetaan sivulla 30 olevassa alaviitteessä 8 tarkoitettussa asiakirjassa.

5. PERUSTEET VAATIMUSTENMUKAISUUDEN MÄÄRITTÄMISEKSI

Analyyysin tulosten on oltava peräisin erästä otetusta yhdestä tai useammasta laboratorionäytteestä, jotka ovat analyysiin soveltuvassa kunnossa. Tulosten tukena on oltava hyväksyttävät laadunvalvontaa koskevat tiedot ⁽¹³⁾. Jos jäämä ylittää JEM:n, sen tunnistetiedot olisi vahvistettava ja sen pitoisuus olisi tarkastettava analysoimalla yksi tai useampi alkuperäisestä laboratorionäytteestä saatu analyttinen lisänäytteen osa.

JEM:ää sovelletaan irtotavaranäytteeseen.

Erä noudattaa JEM:ää silloin, kun analyyysin tulokset eivät ylitä JEM:ää.

Kun irtotavaranäytteen tulokset ylittävät JEM:n, päätös, jonka mukaan erä ei ole vaatimusten mukainen, on tehtävä ottaen huomioon

- i) tapauksen mukaan yhdestä tai useammasta laboratorionäytteestä saadut tulokset ja
- ii) analyyysin tarkkuus ja täsmällisyys, tukena olevien laadunvalvontaa koskevien tietojen mukaisesti.

⁽¹³⁾ Torjunta-ainejäämien määrittämisen laadunvalvontamenetelmät. Asiakirja SANCO/3103/2000, muutokset löytyvät komission internet-sivuilta.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä heinäkuuta 2002,
yhteisen konsuliohjeiston III ja VIII osan mukauttamisesta

(2002/585/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon täytäntöönpanovallan varaamisesta neuvostolle viisumihakemusten käsittelyä koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 789/2001⁽¹⁾,

ottaa huomioon Belgian kuningaskunnan ja Espanjan kuningaskunnan aloitteen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Olisi varmistettava mahdollisimman yhdenmukainen käsittely sellaisille viisumihakemuksille, joita matkatoimistot esittävät jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuli-edustustoille, edullisimman viisumikohtelun tarjoavan edustuston etsimisen ("visa-shopping") mahdollisuuden rajoittamiseksi ja menettelyn väärinkäytön välttämiseksi.
- (2) Yhteistä konsuliohjeistoa olisi täydennettävä yksityiskohtaisemmilla määräyksillä siitä, miten ollaan yhteistyössä hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, paikallisten matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien kanssa, sekä niiden toiminnan valvontaa jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille esitettävien viisumihakemusten käsittelyn osalta.
- (3) Matkatoimistojen kanssa tehtävän yhteistyön ehtojen määrittämisen tarkoituksena ei ole estää vapaata kilpailua matkatoimistojen välillä vaan ainoastaan määrittää ne edellytykset, joiden vallitessa diplomaatti- ja konsuliedustustot voivat tehdä yhteistyötä matkatoimistojen kanssa viisumihakemusten käsittelyssä.

(4) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä päätös sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä päätöksellä on tarkoitus kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osaston määräysten mukaisesti, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt tämän päätöksen, saattaako se tämän päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(5) Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan osalta tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä, ja kehittäminen liittyy tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽²⁾ 1 artiklan B kohtaan.

(6) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä päätös siten sido niitä,

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään yhteisen konsuliohjeiston III osan 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

"VIII osan 5 kohta sisältää hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien viisumihakemuksia koskevat yksityiskohtaisemmat säännöt."

⁽¹⁾ EYVL L 116, 26.4.2001, s. 2.⁽²⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

2 artikla

Lisätään yhteisen konsuliohjeiston VIII osaan kohta seuraavasti:

”5. Hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien hoitamat viisumihakemukset

Viisumihakemus edellyttää pääsääntöisesti hakijan haastattelua. Tästä periaatteesta voidaan kuitenkin poiketa, mikäli ei ole perusteltua syytä epäillä hakijan rehellisyyttä, matkan todellista tarkoitusta tai hakijan aikomusta palata alkuperämaahan ja mikäli ryhmämatkoja järjestävä tunnettu ja luotettava organisaatio toimittaa diplomaatti- tai konsuliedustustolle tarvittavat asiakirjat ja vastaa riittävän uskottavalla tavalla hakijan rehellisyydestä, oleskelun tarkoituksesta ja hakijan paluuaikomuksesta (ks. III osan 4 kohta).

Hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen sekä matkanjärjestäjien ja niiden jälleenmyyjien toimiminen viisumihakijan valtuuttamina välittäjinä on yleinen ja hyödyllinen käytäntö etenkin maissa, joissa etäisyydet ovat huomattavat. Tällaiset kaupalliset organisaatiot eivät ole keskenään samantyyppisiä, sillä niiden tekemä sitoumus asiakasta kohtaan, jonka puolesta ne hoitavat viisumihakemuksen, ei ole kaikilla samanlainen. Siksi niiden luotettavuus ja uskottavuus on periaatteessa suoraan suhteessa siihen, missä määrin ne vastaavat matkan kokonaisjärjestelyistä, majoituksesta, sairaus- ja matkavakuutuksesta ja paluusta alkuperämaahan.

5.1 *Välitysorganisaatiotyypit*

- a) Yksinkertaisimmillaan välitysorganisaatio on tyypiltään hallinnollisia asioita hoitava toimisto, jossa asiakkaalle tarjottava palvelu on pelkkää henkilöasiakirjojen ja muiden tarvittavien asiakirjojen toimittamista eteenpäin asiakkaan puolesta.
- b) Toista kaupallisen organisaation tyyppiä edustavat liikenneyritys ja paikallinen matkatoimisto, jotka saattavat olla kansallisten tai ei-kansallisten säännöllistä tai tilauspohjaista matkustajaliikennettä harjoittavien lentoyhtiöiden yhteistyökumppaneita. Näiden yritysten asiakkaalle tarjoamaan palveluun kuuluu tarvittavien asiakirjojen toimittaminen eteenpäin, samalla kun ne hoitavat matkalippujen myynnin ja mahdollisten hotellivarausten tekemisen.
- c) Kolmas välitysorganisaatiotyyppi on matkanjärjestäjä eli luonnollinen tai juridinen henkilö, joka järjestää pääasiassa valmismatkoja (tähän kuuluvat matkustusasiakirjojen laatiminen, kuljetus, majoitus, muut matkailupalvelut, sairaus- ja matkavakuutukset, paikalliskuljetukset jne.), myy niitä tai tarjoaa niitä myytäväksi joko suoraan tai jälleenmyyjän kautta tai matkanjärjestäjän kanssa sopimussuhteessa olevan matkatoimiston välityksellä.

Käyttäessään matkanjärjestäjän tai valmismatkojen jälleenmyyjän palveluja viisumihakija on järjestettävän matkan kuluttaja, jonka ostamaan pakettiin kuuluu viisumihakemuksen käsittelyn hoitaminen. Tämä kolmas välitysorganisaatiotyyppi on monipuolisempi, ja se käsittää monia osatekijöitä, joita voidaan valvoa puolueettomasti. Niihin kuuluvat yrityksen asiakirjojen tarkistus, yrityksen toiminnan valvonta, matkan toteutumisen ja määränpään todentaminen, majoituksen tarkistus sekä matkaohjelmaan kuuluvien ryhmän saapumisten ja lähtemisten valvonta.

5.2 *Yhteistyön yhdenmukaistaminen hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen, matkanjärjestäjien ja niiden jälleenmyyjien kanssa*

- a) Kaikkien samassa kaupungissa olevien diplomaatti- ja konsuliedustustojen on pyrittävä jäljempänä määriteltyjen toimintaohjeiden yhdenmukaiseen soveltamiseen paikallisella tasolla edellä mainittujen toimistojen harjoittaman välitystyyppin mukaan. Vaikka jokainen diplomaatti- tai konsuliedustusto päättää itse, tekeekö se yhteistyötä tietyn

toimiston kanssa, sen tulee myös voida milloin tahansa perua antamansa akkreditointi, mikäli olosuhteet tai yhteisen viisumipolitiikan etu sitä edellyttävät. Kun diplomaatti- tai konsuliedustusto päättää ryhtyä yhteistyöhön toimiston kanssa, sen tulee noudattaa tässä kohdassa määriteltyjä käytäntöjä ja työskentelytapoja.

- Jäsenvaltioiden konsuliedustustojen on noudatettava erityistä tarkkaavaisuutta ja oltava keskenään tiiviissä yhteistyössä hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen arvioinnissa ja poikkeuksellisessa akkreditoinnissa. Niiden esittämät viisumihakemukset on tutkittava hyvin tarkasti, ja kaikissa tapauksissa on tarkistettava sekä viisumin hakijaa koskevat, hakemuksen perusteena olevat asiakirjat että hallinnollisia asioita hoitavan toimiston toimilupa ja kaupparekisteriote.
 - Liikenneyrityksen tai paikallisen matkatoimiston esittämien viisumihakemusten arvioinnissa olisi kiinnitettävä huomiota erityisesti viisuminhakijaan liittyviin tekijöihin ja hakemuksen perusteena olevien asiakirjojen tarkistamiseen tapauskohtaisesti. Konsuliedustustojen on tehtävä tiivistä yhteistyötä ja käytettävä hyväksi omia järjestelyjään havaitakseen toimistoihin ja liikennealan yrityksiin liittyvät sääntöjenvastaisuudet. Näiden järjestelyjen tehostamiseksi niiden on ilmoitettava toisilleen tällaisten organisaatioiden osalta havaituista sääntöjenvastaisuuksista osana paikallista ja alueellista konsuliyhteistyötä.
 - Matkatoimistojen (matkanjärjestäjien ja jälleenmyyjien) akkreditointiperusteissa on otettava huomioon seuraavat seikat: voimassa oleva toimilupa, kaupparekisteriin rekisteröitynä oleminen, yhtiöjärjestys, yhteistyösopimukset pankkien kanssa, yhteisön vastaanottavien matkailuorganisaatioiden kanssa tehdyt ajan tasalla olevat sopimukset, joista on käytävä ilmi valmismatkan kaikki osatekijät (majoitus ja muut palvelut), lentoyhtiöiden kanssa tehdyt sopimukset, joihin on sisällyttävä taattu meno- ja paluumatka, joita ei voi muuttaa, sekä pakolliset sairaus- ja matkavakuutukset. Näiden matkatoimistojen esittämät viisumihakemukset on käsiteltävä huolellisesti.
- b) Diplomaatti- ja konsuliedustustojen on pyrittävä paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa myös yhdenmukaistamaan menettely- ja työtapoja sekä hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen sekä matkanjärjestäjien ja niiden jälleenmyyjien toiminnan säännönmukaisuuden valvontaa koskevia perusteita. Tällaiseen valvontaan on sisällyttävä ainakin milloin tahansa toteutettava akkreditointiasiakirjojen tarkistaminen, hakijoiden satunnainen haastattelu joko henkilökohtaisesti tai puhelimitse, matkojen ja majoituksen tarkistaminen sekä mahdollisuuksien mukaan ryhmän paluun tarkistaminen asiakirjojen perusteella.
- c) Hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen sekä matkanjärjestäjien ja niiden jälleenmyyjien toimintaa koskevia tietoja vaihdetaan säännöllisesti: havaituista sääntöjenvastaisuuksista ilmoitetaan, evätyistä viisumeista annetaan säännöllisesti tietoja, ja lisäksi ilmoitetaan matkustusasiakirjoihin liittyvistä havaituista petoksista tai suunnitellun matkan toteutumattomuudesta. Yhteisen konsuliyhteistyön puitteissa säännöllisesti järjestettävissä kokouksissa on käsiteltävä eräänä aiheena yhteistyötä hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen sekä matkanjärjestäjien ja niiden jälleenmyyjien kanssa.
- d) Paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa on diplomaatti- ja konsuliedustustojen välitettävä toisilleen luettelot hallinnollisia asioita hoitavista toimistoista, matkatoimistoista sekä matkanjärjestäjistä ja niiden jälleenmyyjistä, jotka kukin diplomaatti- tai konsuliedustusto on akkreditoinut tai joiden akkreditoinnin se on peruuttanut. Jälkimmäisessä tapauksessa mukaan on liitettävä tiedot akkreditoinnin peruuttamiseen johtaneista syistä.
- e) Hallinnollisia asioita hoitavien toimistojen, matkatoimistojen sekä matkanjärjestäjien ja niiden jälleenmyyjien on ilmoitettava niille akkreditoinnin myöntäneille diplomaatti- ja konsuliedustustoille yksi tai kaksi virkailijaa yhteyshenkilöiksi, joilla yksin on oikeus esittää viisumihakemuksia.”

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. PEDERSEN

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä heinäkuuta 2002,
yhteisen konsuliohjeiston VI osan mukauttamisesta**

(2002/586/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon täytäntöönpanovallan varaamisesta neuvostolle viisumihakemusten käsittelyä koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 789/2001⁽¹⁾,

ottaa huomioon Espanjan kuningaskunnan aloitteen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sellaisten säännösten antaminen, joilla vahvistetaan yhtenäisen viisumin kaavan soveltamista koskevat yhteiset määräykset erityisesti lomakkeen täyttämistä koskevien teknisten menettelyjen ja yksityiskohtaisten sääntöjen osalta, on olennainen tekijä viisumipolitiikan yhdenmukaistamisessa.
- (2) Yhtenäisestä viisumin kaavasta 29 päivänä toukokuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1683/95⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 334/2002⁽³⁾, vahvistetaan tekniset lisäeritelmat, jotka koskevat turvaominaisuuksia väärentämisen ja jäljentämisen estämiseksi, erityisesti korkeiden turvallisuusvaatimusten mukaisesti valmistetun valokuvan liittäminen viisumiin. Tästä syystä on tarpeen mukauttaa yhteisen konsuliohjeiston VI osa näiden uusien toimenpiteiden ottamiseksi huomioon uuden viisumin kaavan täyttämässä.
- (3) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 333/2002⁽⁴⁾, vahvistetaan viisumin kiinnittämistä varten yhtenäisen kaavan mukainen lomake, jonka valmistuksessa on noudatettava tiettyjä teknisiä lisäeritelmiä, jotka koskevat myös turvaominaisuuksia ja -vaatimuksia, joihin liittyy väärentämisen ja jäljentämisen estämistä koskevia tiukennettuja vaatimuksia. Tämän vuoksi yhteistä konsu-

lioheistoa on mukautettava tässä asetuksessa käsiteltäviin vaatimuksiin.

- (4) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä päätös sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä päätöksellä on tarkoitus kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osaston määräysten mukaisesti, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt tämän päätöksen, saattaako Tanska tämän päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (5) Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan kannalta tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännösten määräyksiä; kehittäminen koskee tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽⁵⁾ 1 artiklan B kohtaa.
- (6) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä päätös siten sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia eikä sitä sovelleta niihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan yhteisen konsuliohjeiston VI osa seuraavasti:

1) Korvataan 1.6 kohdan toinen kohta seuraavasti:

”Jos matkustusasiakirjan haltijan matkustusasiakirjaa ei tunnusteta ja sen vuoksi viisumiin käytetään yhtenäisen kaavan mukaista lomaketta, viisumin myöntävä diplomaatti- tai konsuliedustusto voi halutessaan käyttää samaa lomaketta ulottaakseen viisumin koskemaan lomakkeenhaltijan mukana matkustavia lomakkeenhaltijan puolisoa ja alaikäisiä lapsia tai se voi laatia erilliset lomakkeet lomakkeenhaltijalle, hänen puolisolleen ja kullekin hänen huollettavanaan olevalle henkilölle ja kiinnittää viisumin kullekin lomakkeelle erikseen.

Merkittävä passin numero on se sarjanumero, joka on valmiiksi painettu tai lävistetty kaikkiin tai melkein kaikkiin passin sivuihin.

Yhtenäisen kaavan mukaiseen lomakkeeseen kiinnitettävän viisumin tälle alueelle painettava numero ei ole passin numero vaan sama kuin lomakkeessa oleva numero. Siinä on kuusi numeroa ja mahdollisesti viisumin myöntäneen jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän tunnuksena oleva kirjain tai kirjaimia.”

⁽¹⁾ EYVL L 116, 26.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

- 2) Lisätään 1.7 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"1.8 Kenttä Etu- ja sukunimet

Merkitään tässä järjestyksessä viisuminhaltijan passissa tai matkustusasiakirjassa otsakkeen 'Etunimi (-nimet)' alla oleva ensimmäinen sana ja sen jälkeen otsakkeen 'Sukunimi (-nimet)' alla oleva ensimmäinen sana. Diplomaatti- tai konsuliedustuston on tarkistettava, että passissa tai matkustusasiakirjassa ja viisumihakemuksessa olevat etu- ja sukunimet vastaavat toisiaan, samoin kuin nimet, jotka merkitään viisumitarran tähän kenttään ja koneellisesti luettavaan vyöhykkeeseen."

- 3) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Alue valokuvan liittämistä varten

Viisuminhaltijan värivalokuvan on täytettävä valokuvalle varattu tila liitteessä 8 esitetyn mukaisesti. Viisumitarran kiinnitettävän valokuvan osalta noudatetaan seuraavia sääntöjä.

Pään koon leuasta päälakeen on oltava 70—80 prosenttia valokuvan alasta pystysuunnassa.

Resoluution vähimmäisvaatimukset:

- skannaus 300 'pixels per inch' (ppi) pakkaamatta,
- väripainatus 720 'dot per inch' (dpi) painetussa valokuvassa.

Jos valokuvaa ei ole, tähän alueeseen on pakollisesti merkittävä maininta 'voimassa ilman valokuvaa' kahdella tai kolmella kielellä (viisumin myöntäneen jäsenvaltion kieli, englanti ja ranska). Maininta lisätään pääsääntöisesti painatuksena ja poikkeuksellisesti erityisen leiman avulla, jonka viimeksi mainitun on ulotuttava myös osalle kinegrammia varattua aluetta, joka kehystää valokuvalle varattua aluetta sen vasemmalla ja oikealla puolella."

- 4) Korvataan 5.4 kohdassa kolmas kohta seuraavasti:

"Jos yksi tai useampi jäsenvaltio ei tunnusta matkustusasiakirjan kelpoisuutta, viisumi on kelpoisuusalueeltaan rajoitettu. Jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustuston on käytettävä yhtenäisen kaavan mukaista lomaketta sellaisen viisumin kiinnittämiseen, joka myönnetään sellaisen matkustusasiakirjan haltijoille, jota lomakkeen laativa jäsenvaltio ei tunnusta. Tällainen viisumi on kelpoisuusalueeltaan rajoitettu."

- 5) Lisätään 5.4 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"5.5 Viisumin myöntävän diplomaatti- tai konsuliedustuston leima

Viisumin myöntävän diplomaatti- tai konsuliedustuston leima merkitään huomautuksia varten varatulle alueelle siten, että erityisesti varotaan, ettei leimaus estä tietojen lukemista. Leiman on ulotuttava tarran ulkopuolelle passin tai matkustusasiakirjan lehdelle. Vain siinä tapauksessa, että koneellisesti luettavaa aluetta ei voida täyttää, voidaan leima lisätä kyseiselle alueelle sen mitätöimiseksi. Kukin jäsenvaltio päättää omalta osaltaan leiman koon ja tekstin sekä käytettävän mustetyypin.

Sen välttämiseksi, että yhtenäisen kaavan mukaiseen lomakkeeseen kiinnitettyä viisumitarraa käytettäisiin toistamiseen, lomakkeen oikealle puolelle lyödään sekä tarran että lomakkeeseen ulottuva viisumin myöntävän diplomaatti- tai konsuliedustuston leima, joka ei saa vaikeuttaa otsakkeiden ja täytettyjen tietojen lukemista eikä ulottua koneellisesti luettavalle alueelle, jos se on täytetty."

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. PEDERSEN

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä heinäkuuta 2002,
yhteisen käsikirjan tarkistamisesta**

(2002/587/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon täytäntöönpanovallan pidättämisestä neuvostolle rajatarkastusten ja -valvonnan toteuttamista koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 790/2001⁽¹⁾,

ottaa huomioon Belgian kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan aloitteen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On kumottava tietyt yhteisen käsikirjan säännökset⁽²⁾, jotka eivät enää ole ajan tasalla, ja ajantasaistettava eräitä muita säännöksiä, jotta ne olisivat yhdenmukaisia Euroopan unionin kansalaisten ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolina olevien valtioiden sekä Sveitsin valaliiton kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevien yhteisön säännösten kanssa.
- (2) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä tämä päätös sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen. Koska tällä päätöksellä on tarkoitus kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten mukaisesti,

Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt tämän päätöksen, saattaako Tanska tämän päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

- (3) Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan osalta tällä päätöksellä pyritään kehittämään Schengenin säännösten määräyksiä, jotka kuuluvat tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn päätöksen 1999/437/EY⁽³⁾ 1 artiklan A kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (4) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti mainitut jäsenvaltiot eivät osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä päätös siten sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia eikä sitä sovelleta niihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan yhteisen käsikirjan II osaa seuraavasti:

1) Muutetaan 1.4.7 kohta seuraavasti:

”1.4.7 Erityisjärjestelyjä, jotka koskevat yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvia henkilöitä (Euroopan unionin kansalaisia, Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolina olevien valtioiden kansalaisia, Sveitsin valaliiton kansalaisia sekä edellä mainittujen perheenjäseniä), selostetaan 6.1.1—6.1.4 kohdassa.

1.4.2, 1.4.5 ja 1.4.6 kohdan säännöksiä sovelletaan myös Euroopan unionin kansalaisiin, Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolina olevien valtioiden kansalaisiin ja Sveitsin valaliiton kansalaisiin.

Toisessa alakohdassa mainittujen säännösten lisäksi sovelletaan 1.4.1 a, 1.4.3, 1.4.4, 1.4.8 kohtaa (jollei 6.1.4 kohdan säännöksistä muuta johdu) ja 1.4.9 kohtaa myös Euroopan unionin kansalaisten, Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolina olevien valtioiden kansalaisten ja Sveitsin valaliiton kansalaisten perheenjäseniin, jotka eivät ole mainittujen valtioiden kansalaisia.”

2) Muutetaan 2.1.5 kohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

— Andorran, Maltaan, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kansalaisten rajanylitykseen oikeuttaviin asiakirjoihin;”

3) Kumotaan 3.3.1 kohta.

⁽¹⁾ EYVL L 116, 26.4.2001, s. 5.

⁽²⁾ Niihin on viitattu neuvoston päätöksen 1999/435/EY liitteen A kohdassa SCH/Com-ex (99) 13 (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

- 4) Muutetaan 3.3 kohdan numerointi näin ollen seuraavasti:
Nykyiset kohdat 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.6, 3.3.7 ja 3.3.8 muuttuvat kohdiksi 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.6 ja 3.3.7.
- 5) Muutetaan uuden 3.3.1.3 kohdan c alakohdan toinen kohta seuraavasti:
"Ne matkustajat, ... tarkastetaan 3.3.1.3 kohdan b alakohdan mukaisesti ..."
- 6) Muutetaan uusi 3.3.1 kohta seuraavasti:
"3.3.1 Henkilötarkastusten, myös käsimatkatavaroiden tarkastuksen, suorittamispaikka määräytyy seuraavasti:"
- 7) Kumotaan 6.8.2 ja 6.8.3 kohta.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan siitä päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
T. PEDERSEN

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,

tehty 11 päivänä heinäkuuta 2002,

nautakarjojen virallisesti luomistaudista vapaan aseman vahvistamista tiettyjen jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden alueiden osalta koskevan päätöksen 1999/466/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 2576)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/588/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 535/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen liitteessä A olevan II jakson 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Portugali on toimittanut komissiolle todisteet siitä, että kaikki direktiivin 64/432/ETY liitteessä A olevan II jakson 7 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja erityisesti siitä, että kunkin vuoden 31 päivänä joulukuuta tehtyjen laskujen mukaan yli 99,8 prosenttia Picon, Graciosan, Floresin ja Corvon saarten (Azorien autonominen alue, Portugali) nautakarjasta on ollut vähintään viiden viimeksi kuluneen vuoden ajan virallisesti vapaa nautojen luomistaudista, ja jokainen nautaeläin on tunnistettu yhteisen lainsäädännön mukaisesti.
- (2) Direktiivin 64/432/ETY mukaisesti kyseiset saaret olisi näin ollen virallisesti julistettava vapaiksi nautojen luomistaudista.

(3) Komission päätös 1999/466/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2000/694/EY⁽⁴⁾, olisi muutettava vastaavasti.

(4) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 1999/466/EY liite II tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 21, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 181, 16.7.1999, s. 34.

⁽⁴⁾ EYVL L 286, 11.11.2000, s. 41.

LIITE

"LIITE II

**JÄSENVALTIOIDEN ALUEET, JOTKA ON JULISTETTU VIRALLISESTI VAPAIKSI NAUTOJEN LUOMISTAU-
DISTA**

Iso-Britannia (Yhdistynyt kuningaskunta)

Bolzanon maakunta (Italia)

Picon, Graciosan, Floresin ja Corvon saaret (Azorien autonominen alue, Portugali)."
